

šibenski list

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

Cijena 20 dinara • Izdaje: Novinsko-izdavačko poduzeće »Stampa« Sibenik • Direktor MARKO JURKOVIĆ • Mjesečna pretplata za SFRJ 100 dinara, za inozemstvo 200 dinara • Tekući račun: Komunalna banka Sibenik 435-11-8 • Telefon štamparije 22-28 i 29-59

21-godišnjica Ratne mornarice i pomorstva SFRJ

Savremena pomorska snaga

Na poziv CK KPJ, pod rukovodstvom Partije i druga Tita, naši narodi pošli su 1941. godine u odlučnu borbu protiv okupatora i njegovih slugu. 1700 članova KPJ i oko 6000 članova SKOJA, koje je Direktiva i Proglas CK KPJ o oružanoj borbi protiv okupatora zatekla na našoj obali i otocima, već ranije prekaljeni i očeličeni u borbi protiv nenarodnih režima, ideološko-politički i organizaciono pripremljeni, razbuktali su baklju NOB i Socijalističke revolucije na obalama i otocima Jadrana.

Većina brodova bivše ratne mornarice bila je sramno predana okupatorskim snagama, a svega nekoliko od njih su se priključili našim saveznicima. Iz toga perioda svijetli su likovi i dostojni divljenja mladi mornarički oficiri Milan Spasić i Sergej Mašer, koji su digli u zrak razarač »Zagreb« da ne bi pao u ruke fašistima i skupa sa njime našli se u plavoj grobnici.

Naši primorci dojučerašnji ribari, mornari, radnici i seljaci su shvatili i odazvali se pozivu Partije, te pošli u borbu, jer su u njoj vidjeli garanciju ostvarenja svojih vjekovnih težnji. Već augusta 1941. godine bio je zaplijenjen preokooceanski brod »Niko Matković«, koji je bio u službi fašističke Italije. Do kraja godine izvršeno je još niz uspješnih diverzija i napada na brodove i okupatorske snage dislocirane na našoj obali i otocima. Uporedo sa djelovanjem NOV i POJ na kopnu izvođene su akcije i na moru, koje su se postepeno raspiljavale duž cijelog Jadrana. Krajem 1941. godine na našem priobalnom pojasu aktivno je djelovao 13 partizanskih četa i odreda.

Lako je borba na moru počela još 1941. godine, rođenom naše slavne Mornarice vezan je za 10. septembar 1942. godine. Toga dana Vrhovni komandant NOV i POJ drug Tita, donio je historijsku odluku o formiranju jedinica mornarice NOV. Na osnovu te odluke 23. januara 1943. godine formiran je prvi mornarički odred. To je još više dalo podstrek razmahu NOP na čitavom Ja-

dranu. Sve češće su akcije na neprijateljske trgovačke i ratne brodove, prepadi na pomorski saobraćaj, vadenja mina iz mora i slično. Pored premoći okupatora na moru i zraku naše partizanske mornaričke jedinice izvršili su samostalno i u sadejstvu sa jedinicama NOV i POJ, 95 napada na neprijateljski pomorski saobraćaj, 40 diverzija, prepada i desanata i 38 protivdesantnih akcija Potopljeno je i zarobljeno 132 talijanska i njemačka broda. Naša ratna praksa dokazala je da i takvim skromnim sredstvima — malim drvenim čamcima, ali sa ljudima čelična srca, jakih moralnih kvaliteta i visoke ideološko-političke svijesti, može se uspješno boriti i pobijediti višestruko nadmoćniji i savremeno naoružan okupator. Tako kroz krv i plamen NOR i socijalističke revolucije, pod vodstvom Partije i Tita stvarana je i stvorena naša Ratna mornarica.

Intenzivnim partizanskim akcijama na moru primoravane su prvo talijanske a kasnije njemačke mornaričke komande da i u Jadranu drže relativno velike pomorske snage iako su im nedostajale na drugim bojištima. Radi ilustracije dovoljno je istaći da je 1. septembra 1944. godine brojno stanje njemačkih mornaričkih jedinica na jadranskoj obali iznosilo 24.294 starješina i vojnika. Od pomorskih snaga u Jadranu su Nijemci držali i do 1. krstaricu, 2 razarača, 5 torpiljarki, 15 torpednih i 10 jurišnih čamaca, 7 minolovaca, 2 lovca podmornica, 180 desantnih i transportnih brodova i slično. Okupatori su na obali i otocima pojačali svoje garnizone i dislocirali veliki broj artiljerijskih oruđa. Neprijatelj je nastojao da terorom, masovnim strijeljanjima, slanjem u logore i konfiskacijama, uz mnogobrojno dobro pripremljene i sinhronizirane akcije pomorskih, vazduhoplovnih i kopnenih snaga, slomi borbeni i revolucionarni duh naših boraca. Ali umjesto kapitulacije, fašisti su nailazili na masovno herojstvo našeg stanovništva, njihovu spremnost na nadljudske fizičke i psihičke napore, krajnje samoodricanje, nepobjedivu vjeru u opravdanost

ciljeva borbe i u pobjede. Iz godine u godinu sve masovnije i intenzivnije su akcije partizanskih mornaričkih jedinica na moru i kopnu. Leutima i ribarskim brodovima priključuju se pod zastavom Ratne mornarice NOV i brodovi oteti od okupatora. Kapitulacijom Italije u rukama Titovih mornara, nalazilo se oko 300 ratnih, trgovačkih i ribarskih brodova, a krajem rata taj se broj popeo na 480 brodova. U toku NOR pripadnici RM izbacili su iz stroja preko 4000 neprijateljskih mornara i starješina. Posebno je bila značajna uloga naših pomorskih jedinica u završnim operacijama naše Armije za konačno oslobođenje naše zemlje, posebno za oslobođenje Istre i Trsta. Brodovima RM prebačeno je u savezničke baze Italije preko 35 hiljada staraca, žena i djece i oko 11 hiljada ranjenika. Također iz savezničkih baza Italije prebačeno je na hiljade tona ratnog materijala i opreme našim jedinicama na obali i otocima.

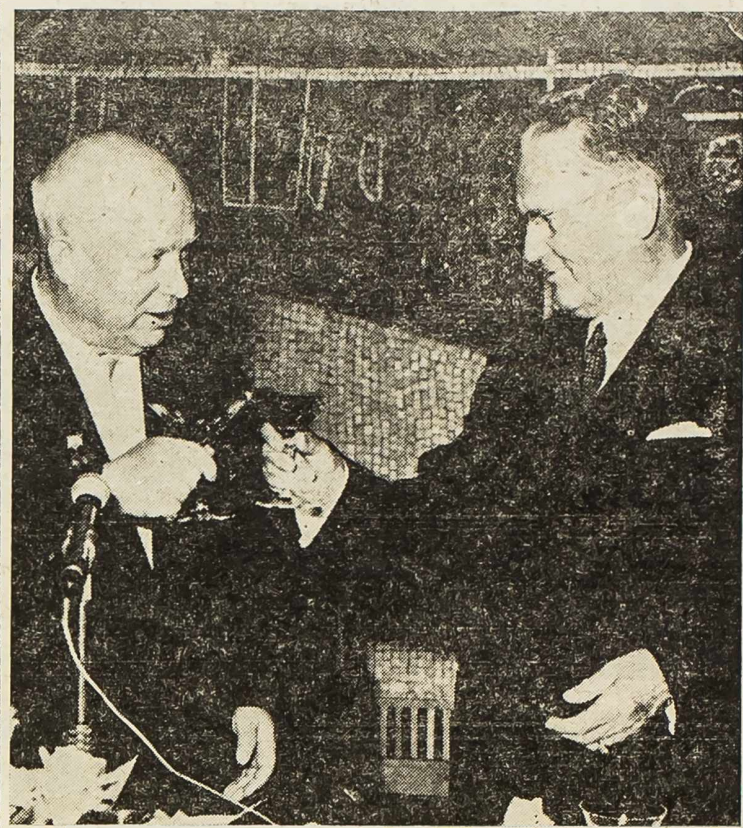
Za uspješno izvršenje mnogih zadataka na moru i za obezbjeđenje i podršku desanata većih razmjera, jedinice RM dobile su visoko priznanje od druga Tita i savezničkih komandanata. Okupator je bio uništen i istjeran iz naše zemlje, ali on je za sobom ostavio pravu pustolu. U rukama i na dužobalnim komunikacijama nalazilo se u moru preko 8000 morskih mina, kao i preko 600 potopljenih brodova. Od 409 hiljada BRT trgovačke mornarice, ostalo je svega 130.000 BRT. Veća brodograđilišta bila su pretežnim dijelom razorena, a mašinsko - alatni park uništen ili opljačkan. U čitavom stanju nalazili su se brodograđevna industrija, baze, skladišta, poligoni i kabinet. Operativna obala za veće brodove ostala je svega 44% neostecena i slično. Sve je to zahtijevalo krajnje napore čitave naše zajednice za obnovu i izgradnju naše razorene pomorske privrede i RM.

Danas kada slavimo 26-godišnjicu naše RM i pomorstva, sa ponosom možemo konstatirati da su već sve te prepreke pre-

brođene. Naša RM izrasla je u savremenu pomorsku snagu, tehničko moderno opremljenu, sa stručno sposobnim kadrom i takvim brodovima i naoružanjem koje su nam, shodno našim koncepcijama, potrebni za odbranu tekovina revolucije i socijalističke izgradnje naše zemlje. Novozgrađena, obnovljena ili proširena naša brodograđilišta i mornaričko-tehnički remontni zavodi s ostalim elementima brodograđiljske industrije, osposobljena su i pripremljena za izgradnju i remontovanje svih vrsta naših ratnih i trgovačkih brodova. Naša trgovačka mornarica danas raspolaže sa preko 360 trgovačkih brodova sa blizu 900.000 BRT. Većina ovih brodova je izgrađena u našim brodograđilištima i opremljena najsavremenijim uređajima. Brodograđevna industrija afirmirala se i u inostranstvu. Samo u 1961. godini prodato je stranim zemljama 13 brodova s ukupnom tonažom od 72.506 BRT. Isto je i sa našim pomorsko-gradevinskim poduzećima, lukama, skladištima i ostalim granama pomorske privrede. Duž obale i na mnogim otocima izgrađene su komunikacije, cisterne i bunari, dovedena je električna struja i slično. Samo u RM je do sada osposobljeno preko 45.000 ratnih specijalista, mašinista, motorista, električara i tome slično. Pored toga, RM u poslijeratnoj izgradnji pružila je dragocjenu pomoć priobalnom stanovništvu, a posebno onom otočnom. Izgrađena je široka mreža naučnih ustanova, instituta i zavoda koji rade za potrebe privrede i RM. Sve to uslovljava još brži napredak i osamostaljenje naše privrede uopće, a pomorske privrede posebno. To je istovremeno i krupan doprinos kvalitetnom jačanju ubojne moći Ratne mornarice.

Sibenik, legendarno uporište i nepresušni rezervoar partizanskih jedinica, ima čast da ove godine bude grad — domaćin centralne proslave Dana Ratne mornarice i pomorstva SFRJ.

Kapetan bojnog broda Matković Drago

Predsjednik Tito i premijer Hruščov

Uz posjet premijera Hruščova Jugoslaviji

U prijateljskoj atmosferi

S izrazima tople dobrodošlice i iskrenog prijateljstva naši narodi pozdravili su u svojoj sredini prvog sekretara CK KP Sovjetskog Saveza i Predsjednika Ministarskog Savjeta druga Hruščova, njegovu porodicu i pratnju. Na svom putu kroz Jugoslaviju, od Beograda, Skoplja, Cetinja, duž jadranske obale, do Ljubljane, Velenja, Zagreba i drugih mjesta, visoki gosti osjetili su ono iskreno poštovanje koje naš čovjek neposredno i otvoreno ispoljava kad pruža gostoprimstvo borcima za mir, pravim prijateljima i pobornicima za ravnopravnu međunarodnu suradnju.

Nama su dobro poznati napori što ih sovjetsko rukovodstvo i premijer Hruščov lično ulažu za napredak Sovjetskog Saveza i očuvanje mira u svijetu. Rezultati o tome riječito govore. Zasluga je Hruščova što je u Sovjetskom Savezu poslije XX kongresa KP SS došlo do temeljitih promjena u metodama rukovođenja svim sektorima političkog i javnog života a naročito privredom. Politika decentralizacije privrede, snažni zamah u poljoprivrednoj proizvodnji, stambenoj izgradnji, briga za čovjeka i akcije protiv kulturnosti — nerazdvojno su vezani uz djelovanje premijera Hruščova. Isto se to može reći i za akcije Sovjetskog Saveza u borbi za očuvanje mira u svijetu, za napore u pravcu razoružanja. Pozitivna uloga SSSR u smirivanju karijske krize kad je svijet bio ugrožen termonuklearnim ratom, značajni doprinosi sklapanju ugovora o zabrani nuklearnih eksperimenata na zemlji, u zraku i vodi, težnja za oživotvorenjem principa aktivne miroljubive koegzistencije, razvijanje principa socijalističkog internacionalizma itd. — sve to daje zaokruženu sliku međunarodne aktivnosti Sovjetskog Saveza i njegova premijera.

Nije zato neobično što našu zemlju — koja nije štedjela napore za očuvanje mira i koja je specifičnim putem u izgradnji socijalizma neprestano djelovala u pravcu jačanja međunarodnog radničkog pokreta — i Sovjetski Savez vežu mnogi zajednički pogledi i stremjenja. Zato je posjet premijera Hruščova iskorišten za razmjenu mišljenja o međunarodnim problemima i odnosima između dviju zemalja. U tom pogledu razgovori Tito-Hruščov bili su korisni i plodni, o čemu svjedoče, pored ostalog i riječi predsjednika Tita u Velenju: »Sa zadovoljstvom mogu da kažem da su naša gledišta o bitnim međunarodnim problemima jedinstvena. Mi se u potpunosti slažemo da u sadašnje vrijeme nema važnijeg zadatka za komuniste i za progresivne ljude uopće, a posebno za državnike, od sprečavanja rata, očuvanja svjetskog mira i jačanja suradnje među narodima. Između naš i sovjetskih drugova pokazala se potpuna suglasnost gledišta o neophodnosti rješavanja spornih problema među narodima mirnim putem, o razvijanju ekonomskih odnosa među narodima koji odgovaraju suvremenim potrebama i interesima kako pojedinih zemalja tako i međunarodne zajednice...«

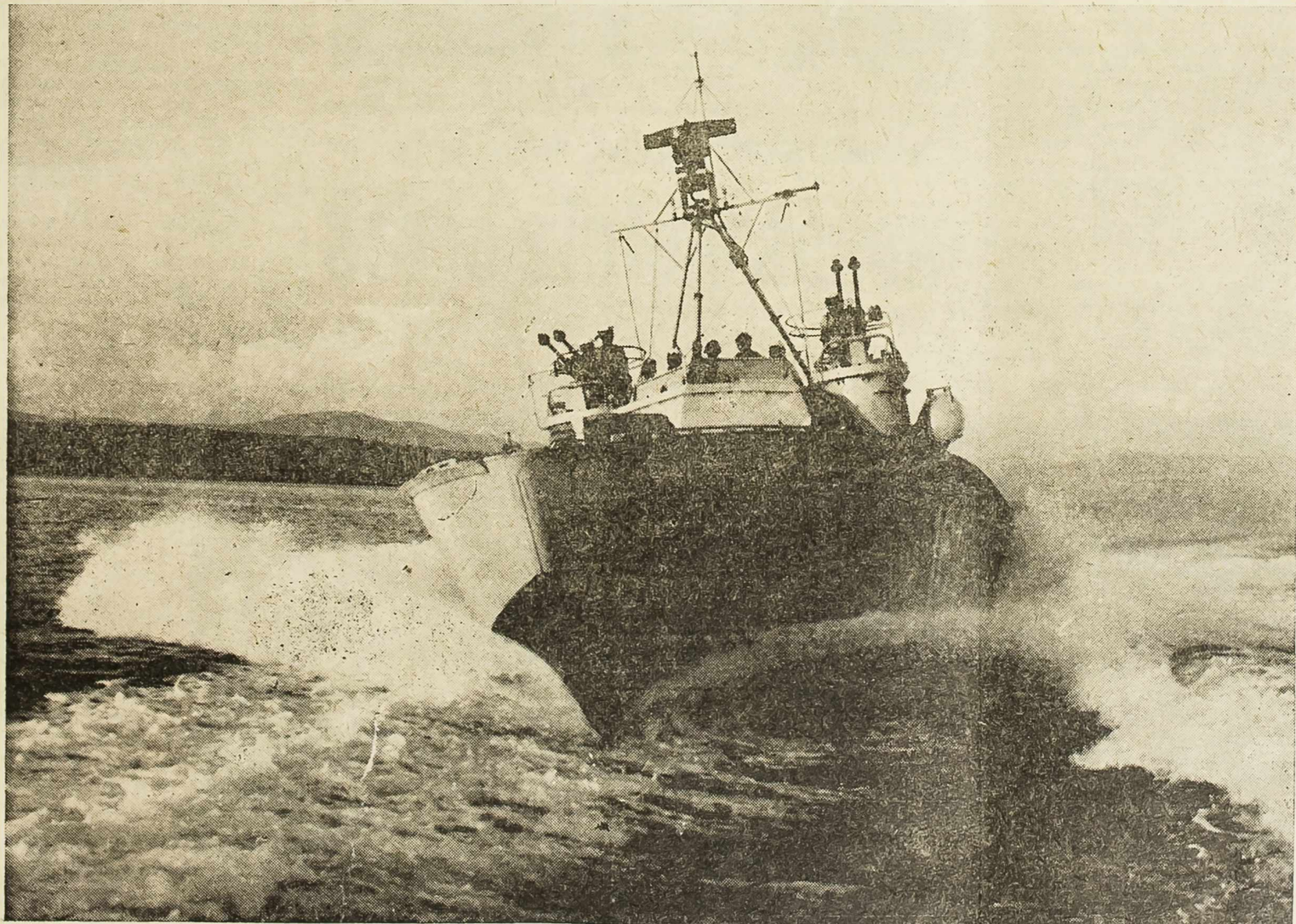
Razumije se, dva državnika mogla su konstatirati značajan napredak u razvijanju bilateralnih odnosa. Daljnje produbljivanje tih odnosa u obostranom je interesu i postoji odlučnost, kako su to u svojim govorima isticali predsjednici Tito i Hruščov, da se unapređuje suradnja na raznim sektorima. Promatran u tom svjetlu posjet premijera Hruščova i razgovori koji su za vrijeme njegova boravka vođeni značajan su prilog miru i međunarodnoj suradnji, doprinos idejama razvika socijalizma u svijetu, jer borba za mir za koju se zalažu naše dvije zemlje ujedno je i borba za nesmetani razvitak socijalističkih snaga u svijetu.

Pomoć postradalom Skoplju

UPIS NARODNOG ZAJMA

Narodna banka SFRJ i Služba društvenog knjigovodstva uputili su svojim filijalama i teritorijalno - političkim organima prethodne upute o organizaciji i vršenju poslova oko uplate i upisa narodnog zajma, predviđenog u iznosu od 30 milijardi dinara nacrtom zakona o narodnom zajmu za obnovu i izgradnju Skoplja, koji je Savezno izvršno vijeće predložilo Skupštini.

Istovremeno, posebna grupa stručnjaka u glavnoj centrali Narodne banke SFRJ privođenog u iznosu od 30 milijardi dinara nacrtom zakona o (Nastavak na 2. strani)

Patrolni čamac u punoj vožnji

Pitomec Vojno-pomorske akademije na veslanju

Uz Dan Ratne mornarice i pomorstva

Zadatak je uspješno izvršen

Noć je bila tamna i hladna, poput mnogih drugih koje su prošle. Vjetar kao da je pomahnitao. Pod njegovim udarcima more je postajalo sve nemirnije. Opre kapljice morske vode su se kao iglice zabadale u lica i oči mornara koji su te noći bili na službi. Kvasile su njihova odijela, padale na oruda... Ovakvih noći mornari se nerado sjećaju. Najbolje je, svakako, onima koji su u krevetima, ispod toplih pokrivača.

Odjednom, dugi znak klaksona odjeknu u mrkloj noći. On je nagovijestio da te noći neće više biti spavanja.

Uzbuna! Gase se svjetla, brod tone u mrak...

Posada hitro iskače iz kreveta, na brzinu se uzima odjeća i

obuća. Svaki od njih zna napamet gdje mu se šta nalazi od opreme. Na brodu, utonulom u mrak, živnuo je. Mornari se i po ovom mraku, i pored skučenog prostora, vješto kreću po brodu. Riječi se ne čuju. Odzvanjaju samo tupi koraci i zveket oružja koje su vješte ruke dovodile u borbenu spremnost.

Za jedan trenutak svi su bili na svojim borbenim mjestima. Sve je na brodu bilo spremno za izvršenje zadatka. Ta užurbanost trajala je vrlo kratko, a onda je nastala tišina.

U ovim trenucima užurbanosti i ozbiljnosti kojom su bila prožeta lica mornara i starješina, posmatraču je brod izgledao kao precizni sat čiji je mehanizam radio bespriječno.

Tako reći još jučer ovi mladi ljudi su bili na raznim stranama. Jedan u fabričkoj hali, drugi na njivi, treći u školskoj klupi...

Danas je to sve jedna homogena cjelina, jedan čvrst kolektiv. Sva ta brzina i umješnost u izvršavanju određenih, često vrlo složenih radnji, postignuta je zalaganjem svakog pojedinca u redovnoj nastavi, na vježbama, na mnogobrojnim uzbunama kao što je i ova.

Nije prošlo mnogo vremena od znaka za uzbunu, a potporučnik Grka Slade već je raportirao komandantu broda:

— Druže komandante, brod je spreman za borbu!

Poslije primljenog raporta, komandant je izdao zadatke, iznio svoju zamisao za predstojeću vježbu.

Brod je napuštao luku. Signalna stanica s obližnje tvrđave »namignula« mu je u znak pozdrava... izmijenjala nalaze se nna oružjima. Komandiri pojedinih borbenih stanica proučavaju dobiveni zadatak...

Komandant broda ubilježava nešto u kartu... Radarista Esad Kovačević dostavlja smjereve i daljine. On je postao pravi majstor ove sprave. Na svjetlucajovoj panorami radara vidjeli su se otoci, svaka uvala... Jovo Tasić, osmatrač na komandnom mostu, je na svom mjestu. On napreže

vid, htio bi da pronikne kroz koprenu noći, da vidi šta se nalazi iza njene zavjese. Duboko pod palubom su mašinci. U njihovoj blizini je mnoštvo raznih instrumenata. Njihove ruke stižu svuda. I ništa im ne smeta da sve pregledaju i da na vrijeme odgovore na sve telegrafske komande sa mosta. I tako redom...

Brod se vješto probijao kanalima i između otoka i otočića grabeci prema pučini, na određenu poziciju. Njihov brod je imao zadatak da te noći spriječi »neprijateljskim« torpednim čamcima ulazak u naše vode i da im onemogući »napad« na konvoj naših brodova koji je plovio na tom sektoru.

Nije prošlo dugo i začuje se glas radariste Esada: — Radar most, pramčani lijevo 20, nepoznati objekti, udaljenost... milja.

Nešto kasnije sa sličnim podatkom javio se i osmatrač Jova. Nije bilo sumnje, pred njima su bili »neprijateljski« torpedni čamci!

Daljina se sve više smanjuje. Brod ulazi u borbeni kurs. Komandant ocjenjuje elemente i provjerava ih hladnokrvno i sigurno. On ne smije da pogriješi, jer od njegove procjene i odluke, u ovom trenutku, zavisi uspjeh. Uzbudjenje raste. Zivci su napeti kao strune... Poslužioći na oružjima zauzimaju potrebne elemente...

— Pali! — prolama se komanda. Topovi »izbacuju« sve veće količine čelika na torpedne čamce. Na jednom tonu došlo je do »kvara«. Prvi šandžija Đildo Bernik je brzo, iako u potpunom mraku i pod nepovoljnim meteorološkim uslovima, osposobio top za ponovno djelovanje.

U masinskom prostoru došlo je iznenada do »prodora« vode. Medutim, smireni glas potporučnika Isakovića je javljao da je opet sve u redu.

Bolničar Frjak pružio je pomoć jednom »ranjeniku«. Njega inače svi mornari popularno nazivaju »doktor«, ali je on kod njih daleko popularniji zbog svoje kulinarske vještine — često zamjenjuje brodskog kuhara.

Te noći »neprijateljski« torpedni čamci nisu se probili u naše vode. Brod je izvršio postavljene zadatke, omogućavajući nesmetan prolaz konvoju naših brodova.

Posada je malo odahnula. Nestalo je napetosti lica mornara i starješina. Svi su bili zadovoljni što je još jedna vježba uspješno završena, a u koju su oni uložili svoje znanje, volju i napor.

Tamo na istoku već se javljalo prvo rumenilo kada je brod uzeo kurs prema luci. Sunce je polako kidalo zavjesu mraka. I more se smirilo.

Iako umorni, mornari se šale na račun onih koji su kod noćas nje uzbune imali nekih sitnih nezgoda. Čuje se smijeh. U pramcu neko tiho pjevuši: »Ca je lipa moja mala...« U rukama vodnika Aleksandra Jovanovića našla se i gitara.

Brod se polako približava luci. Poslije uplovljenja mornari će ga očistiti i urediti, a onda će na zasluženi odmor. Jer tko zna, možda će već naredne noći njihov brod opet na pučinu, na neki novi zadatak.

M. Kurilov

Radne organizacije i financiranje stambene izgradnje

Jedno od veoma važnih pitanja u vezi sa predloženim izmjenama u financiranju stambene izgradnje odnosi se na buduću ulogu radnih organizacija u ovoj oblasti.

Poduzeća i ustanove dosad su ulagali znatna sredstva za izgradnju stanova. Prema nekim računama prošle godine utrošeno je iz fondova i budžeta radnih organizacija oko 40 milijardi dinara, što iznosi blizu 30% ukupnih investicija u stambenu izgradnju. U tome su odigrala naročito značajnu ulogu veće privredne organizacije koje su za izgradnju stanova odvajale značajna sredstva.

Radne organizacije svakako će i u novom sistemu moći da financiraju izgradnju stanova za potrebe njihovih radnika i službenika. Kako se predviđa, poduzeća i ustanove, kao i građani, dobijati će od banke za određenu

participaciju kredit za izgradnju stanova. Smatra se da će se na omogućiti još veće učešće u fiktivni način radnim organizacijama nanciranju stambene izgradnje nego do sada, pošto više neće morati da obezbijede sredstva u visini pune vrijednosti stana, već samo onaj iznos koji će uplatiti banci kao učešće za dobijanje kredita.

Značaj ove novine može pokazati slijedeća računica. Vrijednost stana, prosječne veličine i opremljenosti kreće se danas oko 3,5 milijuna dinara. Da bi izgradila 10 stanova za svoje radnike i službenike, radna organizacija je morala da izdvoji 35 milijuna dinara. Medutim, ukoliko se usvoje predložene izmjene i ukoliko se i za radne organizacije usvoji visina vlastitog učešća od 20%, onda bi sa ovih 35 milijuna dinara mogla da dobije kredit od 175 milijuna, odnosno da izgradi 50 stanova.

Posebno je značajno da se u novom sistemu financiranja znatno proširi krug radnih organizacija koje bi mogle da učestvuju u stambenoj izgradnji za potrebe svojih radnika, jer krediti omogućuju da se i sa manjim vlastitim sredstvima podižu stanovi.

U kojoj mjeri će se proširiti krug učesnika zavisi i od dužine roka vraćanja kredita. Zasad ovaj rok nije utvrđen, ali će se pri rješavanju ovog pitanja svakako voditi računa da dužina roka i visina anuiteta ne onemoguće manjim radnim organizacijama učešće u izgradnji. Pred izgradnje stanove iz vlastitih sredstava, radne organizacije će, kao i do sada, moći da pomažu svojim radnicima i služ-

benicima u prikupljanju sredstava, dajući im pozajmice kojim bi oni, kao sa svojim učešćem mogli u banci da dobiju kredit. Ovo, naravno, ne bi trebalo da umanjí angažiranje ličnih sredstava radnika i službenika, što je i jedan od ciljeva predloženih izmjena.

Naročito značajnu ulogu u financiranju stambene izgradnje trebalo bi da odigra saradnja između radnih i općinskih organizacija za održavanje stambenih zgrada, čije je osnivanje predviđeno u sklopu novih mjera.

Općinske organizacije pored održavanja bavit će se i reprodukcijom stambenog fonda i, kako se planira, pod povoljnim uslovima dobijati će kredite za izgradnju novih stanova. Umjesto da same grade, radne organizacije moći će da općinskim organizacijama namijenila stambenoj izgradnji, efekat.

a općinska organizacija će na cijama ustupe sredstva koja su bazi ovih sredstava da podigne kredit. Stanovima izgrađenim na ovaj način raspolagala bi radna organizacija koja je ustupila sredstva za podizanje kredita. Ovakav vid saradnje sasvim bi odgovarao radnim organizacijama, jer se ne bi angažirale u poslovanju oko izgradnje i održavanja stanova, što je za njih i do sada predstavljalo dosta veliko opterećenje.

Iz svega proizilazi da će radne organizacije i u novom sistemu financiranja igrati značajnu ulogu. Kako se ističe, one bi, bez odlaganja trebalo da ispituju mogućnosti za učešće u stambenoj izgradnji na novim osnovama, kao i način plasiranja raspoloživih sredstava, kako bi se već u početku postigao što povoljniji efekat.

Lj. M.

Iz Konjevratâ

Izgradnja vodovoda

Iako je prošlo svega nekoliko mjeseci kako je završena elektrifikacija u Konjevratima, za što je utrošeno više od 13 milijuna dinara, sredinom prošlog mjeseca započeli su intenzivni radovi u srednjim Konjevratima na gradnji vodovoda. Upravo se vrši iskop kanala i na dobrovoljnim radovima sudjeluje svaki sposobni stanovnik ovog sela. Na gradilištu se mogu vidjeti starije žene, te učenici osnovne škole. Dnevno sudjeluje više od stotinu osoba, među kojima neki rade i po 14 sati dnevno. Planom je predviđeno da iskop kanala dugačak 2 kilometra bude dovršen do 15. o. mj. Predviđa se da će do tog vremena stanovnici Konjevratâ dati više od tisuću radnih sati.

Pomoć postradalom Skoplju

UPIS NARODNOG ZAJMA

(Nastavak sa 1. strane)

di kraju tehničke pripreme i definitivne upute za vršenje poslova oko uplate i upisa narodnog zajma. U idućih 6 dana u republičkim centrima bit će završeno štampanje obrazaca za sva upisna mjesta u zemlji. Određena su i upisna mjesta u kojima će građani, radne i druge organizacije i društveno-političke zajednice upisivati i uplaćivati obveznice narodnog zajma. Teritorijalno - političke organizacije će što prije formirati općinske komisije a društveno - političke zajednice i radne i druge organizacije — potkomisije koje će vršiti upis i uplatu obveznice zajma.

Upis zajma kako je predviđeno zakonskim prijedlogom koji treba da usvoji Savezna skupština počet će 25. septembra i trajat će

25 dana, a uplata će se vršiti od 1. novembra ove godine do 10. marta 1964. godine, odnosno za radne organizacije do 31. marta 1964. godine.

Upisna mjesta bit će formirana u radnim organizacijama, udruženjima, komorama, stambenim zajednicama, mjesnim organizacijama Socijalističkog saveza i nadležnim službama Narodne banke. Građani u radnom odnosu upisivati će obveznice zajma kod svojih organizacija i u stanova, individualni poljoprivredni proizvođači — kod zemljoradničkih zadruga, građani slobodnih profesija — kod svojih udruženja, pripadnici Jugoslavenske narodne armije i Narodne milicije — preko svojih ustanova, zatim penzioneri i invalidi — u svojim udruženjima, dok će domaćice, studenti, učenici i

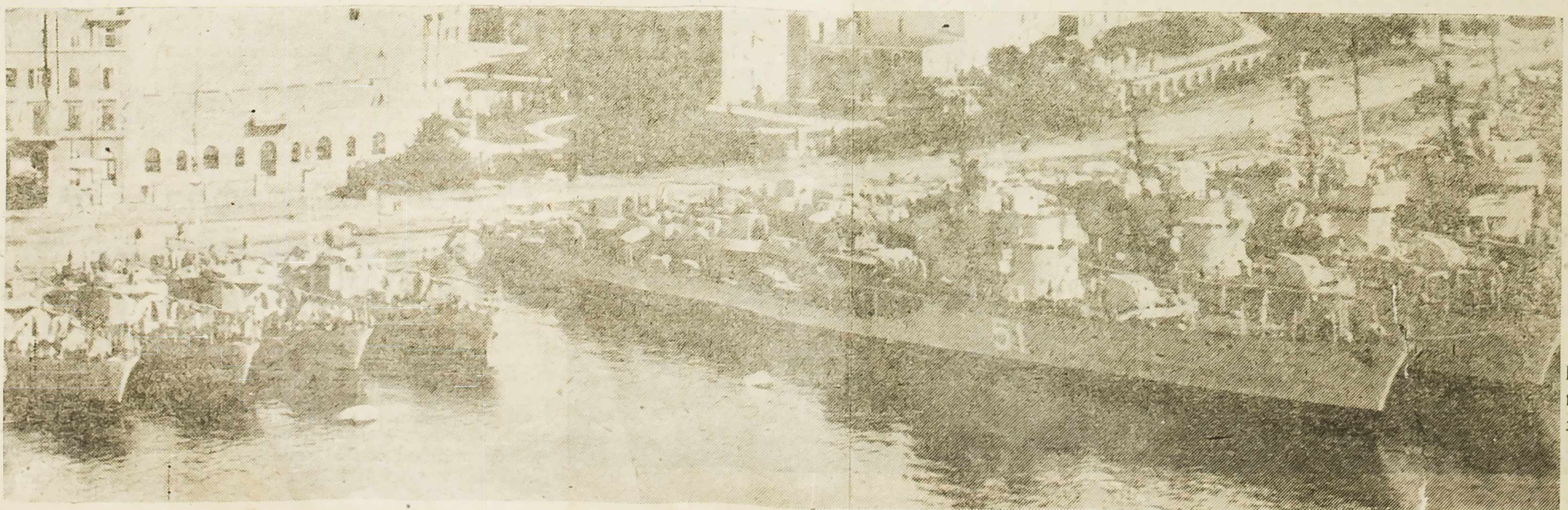
drugi građani moći da upisuju drugi građani moći da upisuju

mjestima u stambenim zajednicama Socijalističkog saveza.

Radne i druge organizacije i društveno - političke zajednice upisivati će obveznice zajma kod nadležne službe Narodne banke.

Slikarska izložba

Članovi podružnice ULUH-a za Dalmaciju otvorili su prošlih dana u našem gradu izložbu svojih radova. Na toj kolektivnoj izložbi uglavnom su predočeni eksponati izrađeni na temu more i obala. Ta veoma interesantna izložba upriličena je u čast 21-godišnjice Ratne mornarice i pomorstva. Izložba je otvorena u dvorani Društvenog doma. Izložbu je organizirao Dom JNA u Sibeniku.

Brodovi JRM nakon izvršenog zadatka

Mornari sa svojim starješinom

Turistička razglednica Rogoznice

NA KRAJU SEZONE

Ovog ljeta gosti su u Rogoznicu stizali sa svih strana. Neki morom neki Magistralom. Interesantno je da je sada Rogoznica jednako udaljena od Šibenika i Splita, ne po broju kilometara, već po vremenu za koje autobus stigne. Iako je Split znatno dalji, autobusi asfaltnom trakom stignu u Rogoznicu za nepun sat. A isto toliko treba da se prevali razdaljina od tridesetak kilometara od Šibenika do Rogoznice. Zbog toga i najviše gostiju, domaćih naravno, dolazi od Splita. Stranci dolaze automobilima iz Šibenika. Međutim, problemi nastaju tek kad čovjek izide iz autobusa, jer od Magistrale do Rogoznice treba prevaliti puna dva i po kilometra. A kada čovjek pođe s povećom prtljagom to ni u kojem slučaju nije prijatno.

Istina, Rogozničani su se potrudili da izgrade priključnicu na Magistralu. Za iskopavanje i asfaltiranje puta dali su preko 1.600 dnevnica, što pretvoreno u novac premašuje cifru od tri milijuna. I baš zbog tog lijepog puta i turista šteta je što nijedan autobus ne svraća u Rogoznicu. Valjda će se i to riješiti iduće godine kada bude izgrađen put preko prevlake do Rogoznice. Pored ovoga ima još mnogo primjera koliko se mještani brinu za unapređenje svog mjesta nastojeći da što više gostiju privuku u ljetnoj sezoni. Između ostalog vrijedno je spomenuti i napore oko elektrifikacije i na uređenju mjesta. U svakom slučaju, već sada ima povoljne uvjete da postane vrlo ugodno turističko ljetovalište.

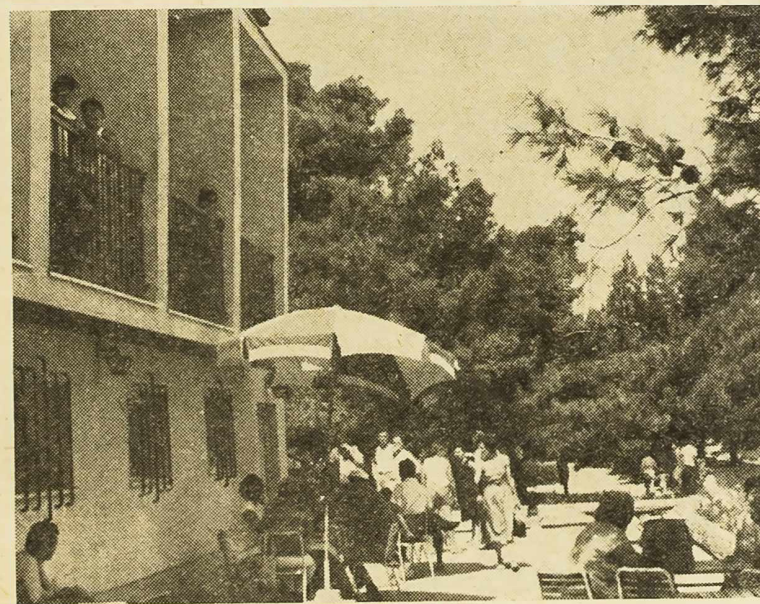
Ali ne bi se moglo reći da ne padne i po koja zamjerka. Kad smo prošle nedjelje u rano jutro navratili u Rogoznicu, mnogo smo svijeta zatekli na obali. Uz prijatan žamor prodavalo se i preprodavalo grožđe, riba i koje-kakvo drugo voće. Izgledalo je da su svi domaćini i gosti na nogama. I zbilja da bi se nabavilo sve ono što je neophodno treba poraniti. S druge strane kad se već ljudi nađu na moru onda žele da ga što više gledaju i da su što duže u njemu.

U Rogoznici inače cijene nisu naročito visoke. Grožđe, napr. jeftinije je za 30 dinara nego u Šibeniku, a slično je i s drugim voćem, povrćem i ribom. A isto tako ni cijene pansiona nisu previsoke. Pogotovo kada sva domaćinstva uvedu električnu rasvjetu gosti će se vjerovatno osjećati daleko ugodnije. Već ovog ljeta broj noćenja premašio je u znatnoj mjeri prošlogodišnje.

Iako se i stranci mnogo interesiraju za ljetovanje u Rogoznici još uvijek neuporedivo više ima domaćih gostiju. Sada pred kraj sezone gotovo sami su ostali željezničari koji ljetuju u svom odmaralištu. Većina je vrlo zadovoljna ali više prirodnim ljepotama nego uslovima u kojima ljetuju. Naročito se tuže na veliku gužvu. Ljetovalište je predviđeno za stotinu osoba a sada u njemu ljetuje više od 200. Zbog toga je teško iščekati red u restoranu, a mnogi nisu ni zadovoljni smještajem kod privatnika. Razgovarajući s jednim od njih, Radošem Tomanovićem, otpravnikom vlakova iz Titova Uzića, koji ljetuje sa ženom i sinom, saznali smo dosta interesantnih stvari. I on je bio smješten kod privatnika na drugom spratu ali nije imao ni električnog svjetla ni vode. Zbog toga je bio prisiljen da traži novu sobu koju

je dobio tek nakon mnogobrojnih komplikacija. Njemu su u Rogoznici najviše sviđala plaža i borova šuma i ljudi što žive na otocima kojima je pomagao brati grožđe i smokve.

I ostali željezničari su pretežno zadovoljni i vjerovatno će na-

Rogoznica

Problemi naših poljoprivrednih zadruga

Što je s integracijom

Prije izvjesnog vremena u Šibeniku se dosta govorilo o potrebi integracije poljoprivrednih zadruga. Jer, integracija kretanja u privredi naše komune pokazuju znatne uspjehe. Međutim, u poljoprivredi na našem području, proces integracije nije našao svoj put. Cinjenice da danas na području šibenske komune posluje dvadesetak poljoprivrednih zadruga najbolje pokazuje koliko je potrebno mijenjati dosadašnju praksu. Mnogi su mišljenja da bi se sav posao mogao jednostavnije pa čak i bolje obavljati kada bi se broj zadruga upola smanjio. Mnogim malim zadrugama nedostaje potrebno stručno osoblje. Ima zadruga sa dvojicom ili čak jednim stalnim namještenikom, sa jednim ili dva dućana i nešto otkupa, pa se s time zacijelo životari. No, o nekom vrijednom poslovanju, naravno, ne može biti ni govora.

U svemu tome ima i krivog, zapravo sasvim neosnovanog rezoniranja. Naime, izgleda kao da je kod nekih pojedinaca naslijeđeno neko uvjerenje da baš u njegovom selu treba biti zadruga,

jer bi u protivnom slučaju njegovo selo bilo manje važno od susjednog. A tu se ponekad kriju i sasvim lični interesi. Jer, kako na to ne pomisliti, ako se zna da u nekoj zadrugi jedno te isto lice obavlja dužnost prodavača, blagajnika, skladištara itd. Sasvim je razumljivo da bi jača zadruga bila u stanju da se ozbiljno upusti u poslove unapređenja proizvodnje i da jače utječe na razvoj socijalističkog odnosa na selu. Pa kada bi se zapitali tko bi trebao biti inicijator integracije, onda ne bismo spomenuli ni jedan organ narodne vlasti nego prije svega same zadruga i ekonomske analize njihova poslovanja.

I ovom prigodom potrebno je naglasiti da su jedino jake i dobro organizirane zadruga u stanju da se vežu uz proizvodnju kroz nekoliko oblika kooperacije, zatim da unapređuju proizvodnju i sve što je s tim u vezi. Zbog svega toga ne bi trebalo oklijevati s integracijom poljoprivrednih zadruga. (ir)

Vitomir Gradiška

NOB 1943.

37

10. rujna:

Šibenik je osvanuo bogato okičen nacionalnim i crvenim zastavama. U toku ranog jutra u grad su stigli neki drugovi iz terenskog političkog rukovodstva, a odmah iza toga, iz pravca Perkovića stigao je vlak pun partizana i naroda okolnih sela. Doček ovog vlaka bio je veličanstven.

U toku dana predstavnici narodne vlasti i partizanske komande u nekoliko navrata su dolazili u dodir s komandom talijanskog garnizona s kojom su pregovarali o predaji oružja kao i o zajedničkoj borbi protiv nadirajućih Nijemaca. Međutim, talijanski komandant je odugovlačio s pregovorima i oklijevao izvršiti predaju oružja u očekivanju skorog nailaska njemačkih trupa.

Gradski narodno-oslobodilački odbor Šibenik izdao je svoj prvi proglas građanstvu pozivajući ga da masovno stupi u redove NOV-e za što skoriji završetak rata i pobjedu nad Hitlerovom Njemačkom.

U toku dana partizani su u gradu strijeljali nekoliko špijuna.

— Jedna četa II bataljona Sjevernodalmatinske grupe blokirala je talijanski garnizon u Pirovcu i prisilila ga na predaju. Tom prilikom je zarobljeno 80 talijanskih vojnika sa većom količinom oružja.

— Stab II bataljona Sjevernodalmat. grupe sa svojim III četom, te političko rukovodstvo općine i kotara Vodice ulaze u oslobođene Vodice, iz kojih je u toku noći pobjegao talijanski garnizon u pravcu Šibenika. Vodičani su, tom prilikom svojoj vojsci i narodnoj vlasti prirediti spontani i oduševljeni doček. Razdragani narod i omladina cvijećem su zasipali svoje ljubimce.

Oko 10 sati na poljani je održan masovni zbor na kome su govorili predstavnici narodne vlasti i vojni rukovodioci. U toku cijelog dana trajalo je narodno veselje. U toku cijelog dana trajalo za trenutak pomučeno pojavom dijelova razbijne lišanske bande, koja je iz Stankovca sprovedena u Vodice, radi utvrđivanja njihovih zločina počinjenih u Vodicama.

Iz Vodica je upućen motornim čamcem jedan vod partizana u Kornate, na Ravni Zakan i Smokvicu, gdje su razoružali i zarobili 35 talijanskih vojnika.

U toku dana iz Vodica kreću u pravcu sjevera borci II čete II bataljona Sjevernodalmat. grupe. Oni su razoružali antikomunističku bandu u Cistoj Velikoj i Piramatovcima. Sakupljeno je oko 80 pušaka. Većina pripadnika bande pristupila je partizanima.

— Dok se I. bataljon Kninske brigade sa dvije čete nalazio u zasjedi na cesti Gračac — Otrč, kod Pušća, naišla je njemačka kolona od 30 kamiona i 3 tenka. Nakon trosatne teške borbe i nakon što je neprijatelju strog pojačanje iz pravca Gračaca, I. bataljon se povukao u V. Poinu.

S ovom akcijom I. bataljona, završenom na sprečavanju njemačkog prodora iz Bosne kroz Liku za Dalmaciju, Kninska brigada je nanijela Nijemcima pubitak od 93 mrtva i zaplijenila 8 kamiona ratnog materijala. Njezini vlastiti gubici iznosili su 3 mrtva i 4 ranjena borca.

Na vijest o kapitulaciji Italije, Kninska brigada napušta položaje na cesti Gračac — Otrč i sa tri bataljona prebacuje se usiljenim maršem iz Labusa preko Sućevića — Turovca — Dubokog Dola i Krupe za Dalmaciju. U Žegaru zarobljava 8 četnika, koje je zatekla pod oružjem. Nakon kraćeg zadržavanja bataljoni Kninske brigade krenuli su u potjeru za Talijanima. Na putu je brigada razoružala daljnjih 36 četnika, koji su većinom dobrovoljno stupili u njezine redove.

11. rujna:

Četiri terenska radnika NOP-a kninskog okruga upala su u električnu centralu Manojlovac, gdje su razoružali jedan manji talijanski garnizon.

— II četa II bataljona Sjevernodalmat. grupe oko 3 sata ujutro prebacuje se iz Vodica na otok Prvić u cilju likvidacije jakog talijanskog garnizona. Pošto pregovori s talijanskim komandantom o predaji nisu tekli povoljno, partizani su iz Vodica prebacili na Prvić oko 70 pušaka, kojima su nazoružali omladince iz Prvića i tako pojačali svoje redove. Budući da se talijanski komandant u ultimativnom roku nije htio predati, to je oko stotinjak naoružanih boraca i omladine otoka Prvića izvršilo juriš na objekte tvrđavske artiljerije na otoku, koji su pali uz manji otpor okupatora. Na grmljavinu zauzetih topova, koje su isprobavali partizani, predao se cijeli talijanski garnizon na Prviću koji se je sastojao od 120 vojnika i oficira mornaričke milicije, 10 karabinjera, 8 financa i 40 pješadina. Tom prilikom je zaplijenjeno 150 pušaka, 2 puškomitraljeza, 8 strojnica, 9 teških mitraljeza, 10 pištolja, 4 topa tvrđavske artiljerije, 60.000 pušanih i mitraljeskih metaka, 4 skladišta topovske municije i velike količine hrane i ratne opreme.

Istog dana, po naređenju partizana, talijanski komandant otočnog sektora, čije je sjedište bilo na Prviću, otišao je sa jednim vodom partizana na otok Kaprije gdje je partizanima predao svoje ljude sa cjelokupnim naoružanjem.

Talijanski vojnici s otoka Zirja ukrcali su se u toku noći u nekoliko ribarskih lađa i zatim pobjegli u Italiju, ostavivši nešto naoružanja na otoku.

Navečer je u selu Prvić-Luci izvršena koncentracija zarobljenih talijanskih vojnika na otoku Prviću i Kapriju, kojima se malo kasnije pridružilo i ljudstvo zarobljenog garnizona na otoku Zlarinu, koje je predao komesar II bataljona Miroslav Orlov.

— Ostale snage Sjevernodalmat. grupe bataljona (1, 3. i 4. bataljon), koje su posljednjih dana bile angažirane na sprečavanju nadiranja Nijemaca iz Like prema Dalmaciji, u toku dana su napustile predio Rastičeva i spustile se u Dalmaciju.

— Oko 17 sati prve kolone motorizirane 114. njemačke divizije ulaze u Šibenik. Najprije je naišla jedna njemačka baterija haubica, koja je posjela obalu. U zadnjem času Nijemci su uspjeli spriječiti izlazak iz luke jednom ratnom brodu koji je bio nakrcan talijanskom vojskom Topovskom vatrom taj je brod bio primoran da se vrati u Mandalinu.

Na pojavu Nijemaca narod i omladina Šibenika masovno odlaze u partizane. Preko 1000 ljudi i žena sposobnih za oružje u dugačkim kolonama je krenula u pravcu Donjeg Polja, preko Perkovića za Sratok, gdje je bilo formiranje novih bataljona u posebnu VIII šibensku brigadu.

— Okružni Komitet KPH Knin upućuje pismo komesaru Staba Kninskog sektora, drugu Pepi Babiću, u kome mu obrazlaže vojno-političku situaciju u Kninu po dolasku Nijemaca. U Kninu se u to doba nalaze sve poznate četničke glavešine: Mane Rotkić, Brane Bogunović, Vojvoda Đekić, a u Kosovu pop Momčila Đujić, dok se Drenović sa svojom bandom nalazi na Gnjatu. Mnogi četnici su pobjegli svojim kućama, osobito ili iz Zagrovića i Krupe.

12. rujna:

Sa otoka Prvića se cijelog dana prevozio zaplijenjeni talijanski ratni materijal i hrana za Srimu, odakle se pazrežnim kolima odvezio u partizanski logor — tješnjansku Dubravu.

— Oko 9 sati uplovio je u šibensku luku, pošto je prethodno bio propušten od partizanske straže na Prviću, jedan veći motorni jedrenjak na kom je bilo preko 80 interniraca iz Šibenika i okolice, koji su se vraćali iz koncentracijskih logora Molat i Lazaret. Internirci, vjerujući da se u gradu nalaze partizani, uplovili su u luku brodom okičenim cvijećem, te nacionalnim i crvenim zastavama, sa partizankama, na glavi i crvenim oznakama na prsima. Oni su bili zaprepašteni kada su, pristajući brodom uz obalu, umjesto svojih partizana prepoznali u vojničkim uniformama bahate njemačke vojnike. Poslije teškog objašnjavanja s njemačkim komandantima, na kraju je sve sretno svršilo i svi su internirci bili pušteni svojim kućama.

— Nijemci vrše prvo hapšenje u Šibeniku. Uhapšena je Antonijeta Jovanović, žena dra Vuka Jovanovića, potpredsjednika Gradskog Narodno-oslobodilačkog odbora Šibenik.

— Treći i četvrti bataljon Sjevernodalmat. grupe, na putu iz donje Like za Dalmaciju, prošli su preko Ervenika i stigli u Brgradu.

13. rujna:

Nijemci pokušavaju invazije na otok Prvić. Ukrcani na četiri talijanska ratna broda, oko 11 sati puštaju pred sobom onaj motorni jedrenjak s oko 300 interniraca iz Pirovca, da isplovi u pravcu tog sela.

Oko 12 sati iz Kanala su se pojavili brodovi s njemačkim vojnicima koji su pod zaštitom dvije »štuke« plovili ravno prema otoku Prviću. Na pojavu tih brodova, partizanska posada topova kal. 150 mm sa brda Vitkovića otvorila je vatru. Neprijateljski brodovi su neoštećeni doplovili do otocića Lupca, gdje su se sakrili u mrtvi ugo. Borba s Nijemcima blizu Prvića trajala je od podne do večeri.

Uzaludni su bili pokušaji brodova da jurišom zauzmu Prvić. Nije pomogla ni njemačka avijacija, koja je u tri nalate sa 17 »štuka« bombardirala partizanske položaje na Prviću, a niti četiri baterije njemačkih haubica, koje su iz Šibenika stalno držale vatrom otok Prvić. Odbijeni i postidjeni Nijemci iskoristili su mrak za povratak u Šibenik. Poslije toga punih 40 dana neprijatelj nije uopće ni pokušao sličan korak u pravcu slobodnog Prvića. U toj borbi partizani su imali 1 mrtvog, a Nijemci, koji su se bili iskrcali na otociću Lupac, djelovanjem naše artiljerije pretrpjeli su daleko veće gubitke. Od njemačkog bombardiranja otoka bilo je nešto žrtava među civilnim licima, a mnoge su kuće oštećene.

(Nastavit će se)

Naš komentar

Prostor - usko grlo školstva

Zakoračili smo u novu nastavnu godinu s jednim već starijom problemom: nedostatkom školskog prostora. Učionice primaju po tri smjene mališana, jedna te ista škola radi u četiri zgrade, međusobno udaljene po nekoliko stotina metara. Upravitelji škola mužu muče gdje da smjeste toliki broj učenika, a nastavnici sa strepnjom očekuju prve satove prave nastave, jer predavati obimno gradivo četrdesetorici u razredu načičkanih učenika nije nimalo zahvalan posao.

Međutim, drukčije se ne može. To su svi svjesni, pa pošto uistinu nema krivca, valja uzroke takvom stanju tražiti možda i ondje gdje se to na prvi pogled i ne bi činilo uputnim. A to je, valja reći, nezahvalan posao, jer je mnogo lakše kombinirati, nego sagledati stvarno stanje onoga tko bi, možda, mogao poslužiti kao utočište. Bar privremeno.

Da li su to šibenske privredne organizacije?

Cini nam se da jesu. No, dati valjanu potvrdu jednom takvom zaključku nije lako, i može biti nezahvalno. Jer, svakako, treba imati na umu da i privredne organizacije, bar jedan dio njih, imaju svoje probleme, svoje teškoće. Međutim, usudujemo se tvrditi da se ta pretpostavka ne odnosi na baš sve kolektive šibenskog industrijskog bazena.

Ne ćemo navoditi primjere na što sve pojedina poduzeća troše svoja sredstva, ne kažemo nepotrebno, ali smo uvjereni da bi se nešto moglo uraditi.

Cini nam se da bi šibenske privredne organizacije mogle godišnje odvojiti za akutni problem školskog prostora izvjesna sredstva. Nije sada važno koliko, ali recimo neki postotak od svog čistog prihoda. U jednu godinu možda se i ne bi sakupila tako velika sredstva da bi se samo od toga moglo prići, recimo, podizanju jedne nove školske zgrade. Ali za dvije, tri godine vjerujemo da bi pohranjena sredstva, koja bi se možda mogla uplaćivati na poseban račun kod Narodne banke, bila dovoljna da se počne podizanjem jedne nove šibenske škole potrebne školske zgrade. U tom slučaju, uvjereni smo, i komuna bi, uza sve teškoće, smogla nešto sredstava. Kada bi se tako uradilo držimo da bi organi upravljanja dali svoju suglasnost za odvajanje izvjesnog postotka sredstava slobodnog raspolaganja. Ta sredstva, uostalom, ne bi koristio niko sa strane, nitko »studen«, već oni sami, posredno preko svoje braće, sestara, djece, unučadi. To bi, u stvari, da se simbolički izrazimo, ličilo kao da čovjek pošteno zaradenu hiljadarku premjesti iz jednog u drugi džep. Ništa više, ako se stvar trezveno i ljudski sagleda.

A to je sasvim moguće. Naš radni čovjek je svjestan sadašnje nimalo povoljne situacije u pogledu školskog prostora. On je u stanju da, u većoj ili manjoj mjeri, trijezno rasuđuje probleme što indirektno pogodaju i njegov kolektiv. Jer, poduzeću nije svejedno kakve će mu kadrove škola »isporučiti«. Od onih koji su danas u školskim klupama, zavisit će njegova proizvodnja ako ne sutra, a ono sigurno do desetak godina. Poznato je da dobar proizvođač sebe i svoj kolektiv ne gleda isključivo po trenutnom stanju, nego i u jednoj daljoj perspektivi.

Školski prostor je, čini nam se, jedna od važnijih, ako ne i najvažnija tema ovog ljeta na izmaku.

D. B.

Iz šibenskih knjižara

Kupuju se i literarna djela

Kad kažemo: knjiga je skupa, onda nismo otkrili ništa nova. Ali, zabilježimo si da se literarna djela unatoč visokim cijenama kupuju — možda do nekoga i obraduju. A naši građani, uistinu, nabavljaju knjige proze i pjesama. Premda podatak ne treba uzeti kao apsolutno tačan, zabilježiti ćemo: u ovoj godini u našem gradu kupljeno je literarnih djela u vrijednosti od oko jedan i po

milijun dinara. S obzirom na skupocinu knjiga s tom brojkom možemo ipak biti zadovoljni.

A koja se djela ponajviše kupuju? Podaci govore: od stranih pisaca najtraženiji Hemingvej, Remark, Pasternak, Stajnbek, Fokner, Kami. Od domaćih pisaca najbolju prođu imaju Miroslav Krleža, Ivo Andrić, Oskar Davičo, Branko Ćopić, Ranko Marinković, Dragutin Tadijanović, Tin Ujević,

Sibenska gimnazija

Izvještaj o radu šibenske gimnazije

VRIJEDNA PUBLIKACIJA

Ovih dana je štampan izvještaj o radu i rezultatima uspjeha šibenske gimnazije za prošlu školsku godinu. Ova publikacija, čiji je obim 110 stranica, u svakom slučaju zaslužuje da se na nju skrene pažnja i da se pročita, tim više što je ona izišla tek nakon 16 godina iako su za to postojale vjerojatno i ranije mogućnosti. O njenom značenju je možda čak suviše i govoriti, ali treba svakako naglasiti da će ona podjednako dobro doći roditeljima, učenicima, a i nastavnicima. Posebno će knjižica imati određenu vrijednost za učenike jer će im u životu ostati kao trajna uspomena na gimnazijske dane u bijeloj zgradi kod Subićeva.

Iako je sastavljen po uzoru na prijašnje izvještaje, ovaj je i u

sadržajnom smislu neobično zanimljiv. Na samom početku dat je kratak uvod u kojem je obrazložena odluka o ponovom pokretanju izdavanja izvještaja. Iza toga slijede popisi sastava školskih i omladinskih rukovodstava, ljetopis škole za školsku godinu 1962/63. kao i pregled podataka o nastavničkom vijeću i ostalom osoblju. Podatke o biblioteci i knjižnicama dala je nastavnik-knjižničar Tona Friganović a rukovodjoci pojedinih kabineta ukratko su prikazali aktivnost u toku godine. Jedan od najznačajnijih priloga u izvještaju jeste analiza rada škole koju je izvršio direktor prof. Ivo Livaković. Pored toga prikazan je rad školskog odbora i Saveza omladine gimnazije, kao i rad naučnih grupa i samostalnih društava i društava. Posebno je dat i kratak osvrt rada škole s roditeljima. Istaknuto je da je u protekloj školskoj godini posebna pažnja poklonjena kontaktiranju i radu sa roditeljima. Često su pored masovnih roditeljskih sastanaka pronalazeni drugi načini. U protekloj godini je također postignut i značajan uspjeh u individualnom kontaktiranju razrednika samo što fotografije uz tekst nisu roditeljima. Međutim, kako su malo bolje.

U posebnom dodatku dat je tabelarni pregled broja učenika i uspjeha od 1944. godine do 1962. Iza toga odštampan je nastavni plan za gimnaziju i popis školske i domaće literature po razredima. Na kraju su date neke upute i obavještenja uz početak nove školske godine.

Ako bi se umjesto zaključka trebalo nešto kazati o ovom izvještaju, onda bi se svakako moglo reći da je to zaista vrijedna i potrebna publikacija. Steta je samo što fotografije uz tekst nisu roditeljima. Međutim, kako su malo bolje.

— mi —

Bilješka

Na početku školske godine

Dva mjeseca tihi i na dječje glasove već pomalo odviknuti školski hodnici zaburjali su ovih dana. Velika je želja da se ispriča prijatelju ili prijateljici što se doživjelo za vrijeme raspusta. I tako će početi teći dani s ponekim brigama, sa zadanim domaćim radovima, ispisanim školskim zadacima.

Da bismo se i sami uvjerali kakva atmosfera vlada između tih prvih satova nove nastavne godine, »zavirili« smo u hodnike i učionice šibenske osnovne škole »Simo Matavulj«.

Već na ulasku u zgradu osjetili smo svjež i miris školske kre-

osmijeh, ali očito pomalo sramotljivo.

— Onda i škola počne. Da li je te drago?

— Jeste. Dosadilo mi je ljeto. »Stufala« sam se kupanja i jedva sam čekala da pođem opet u školu.

— Učiš li dobro?

— Prošle sam godine završila razred s odličnim.

— A hoćeš li, Silvija, i ove godine biti dobar đak?

— Pa ja mislim da hoću. Sprema sam se i preko ljeta, nemojte misliti da sam se samo kupala. Bome puno sam čitala, sve

— Znači, Dragane, ovdje si našao nove kolege?

— Pa jesam. Gotovo da nikoga i ne poznam. Kada sam prvog dana došao u razred svi su pitali: koji je ovo. Nismo se poznavali.

— Ne smeta brzo će se to naoknaditi.

— Nego. S nekim sam već dobar. Ide to kod nas veoma brzo.

— A koji ti je predmet do sada bio najdraži?

— Matematika. To će biti i ove godine.

— A hoćeš li mi reći s kojim se nadaš da ćeš proći?

— Ja mislim... ma... eto... dobrim. Možda i više, ne znam.

Ostavili smo Dragana. Polazeći pomislio sam tako, eto, i on voli matematiku. Kažem i on, jer sam zaboravio reći: i Silviji je račun do sada bio najdraži predmet. Pa, onda, dječjače i djevojčice, i s vama svi osnovnoškolci našega grada: nek vam je sretan početak. I učite! (B)

Prema podatku što smo ga dobili u Narodnoj knjižari, šibenski su za školske udžbenike i ostale potreštine do prije nekoliko dana utrošili oko trideset milijuna dinara. Knjiga gotovo svih ima u dovoljnom broju. Neke će stići ovih dana. Računa se da će naši građani za nabavku knjiga ove godine utrošiti blizu pedeset milijuna dinara. Nema sumnje, prilično veliki izdaci.

VELIKI IZDACI ZA ŠKOLSKJE KNJIGE

Prema podatku što smo ga dobili u Narodnoj knjižari, šibenski su za školske udžbenike i ostale potreštine do prije nekoliko dana utrošili oko trideset milijuna dinara. Knjiga gotovo svih ima u dovoljnom broju. Neke će stići ovih dana. Računa se da će naši građani za nabavku knjiga ove godine utrošiti blizu pedeset milijuna dinara. Nema sumnje, prilično veliki izdaci.

Prema podatku što smo ga dobili u Narodnoj knjižari, šibenski su za školske udžbenike i ostale potreštine do prije nekoliko dana utrošili oko trideset milijuna dinara. Knjiga gotovo svih ima u dovoljnom broju. Neke će stići ovih dana. Računa se da će naši građani za nabavku knjiga ove godine utrošiti blizu pedeset milijuna dinara. Nema sumnje, prilično veliki izdaci.

Prema podatku što smo ga dobili u Narodnoj knjižari, šibenski su za školske udžbenike i ostale potreštine do prije nekoliko dana utrošili oko trideset milijuna dinara. Knjiga gotovo svih ima u dovoljnom broju. Neke će stići ovih dana. Računa se da će naši građani za nabavku knjiga ove godine utrošiti blizu pedeset milijuna dinara. Nema sumnje, prilično veliki izdaci.

Prema podatku što smo ga dobili u Narodnoj knjižari, šibenski su za školske udžbenike i ostale potreštine do prije nekoliko dana utrošili oko trideset milijuna dinara. Knjiga gotovo svih ima u dovoljnom broju. Neke će stići ovih dana. Računa se da će naši građani za nabavku knjiga ove godine utrošiti blizu pedeset milijuna dinara. Nema sumnje, prilično veliki izdaci.

Prema podatku što smo ga dobili u Narodnoj knjižari, šibenski su za školske udžbenike i ostale potreštine do prije nekoliko dana utrošili oko trideset milijuna dinara. Knjiga gotovo svih ima u dovoljnom broju. Neke će stići ovih dana. Računa se da će naši građani za nabavku knjiga ove godine utrošiti blizu pedeset milijuna dinara. Nema sumnje, prilično veliki izdaci.

Prema podatku što smo ga dobili u Narodnoj knjižari, šibenski su za školske udžbenike i ostale potreštine do prije nekoliko dana utrošili oko trideset milijuna dinara. Knjiga gotovo svih ima u dovoljnom broju. Neke će stići ovih dana. Računa se da će naši građani za nabavku knjiga ove godine utrošiti blizu pedeset milijuna dinara. Nema sumnje, prilično veliki izdaci.

Prema podatku što smo ga dobili u Narodnoj knjižari, šibenski su za školske udžbenike i ostale potreštine do prije nekoliko dana utrošili oko trideset milijuna dinara. Knjiga gotovo svih ima u dovoljnom broju. Neke će stići ovih dana. Računa se da će naši građani za nabavku knjiga ove godine utrošiti blizu pedeset milijuna dinara. Nema sumnje, prilično veliki izdaci.

Prema podatku što smo ga dobili u Narodnoj knjižari, šibenski su za školske udžbenike i ostale potreštine do prije nekoliko dana utrošili oko trideset milijuna dinara. Knjiga gotovo svih ima u dovoljnom broju. Neke će stići ovih dana. Računa se da će naši građani za nabavku knjiga ove godine utrošiti blizu pedeset milijuna dinara. Nema sumnje, prilično veliki izdaci.

Prema podatku što smo ga dobili u Narodnoj knjižari, šibenski su za školske udžbenike i ostale potreštine do prije nekoliko dana utrošili oko trideset milijuna dinara. Knjiga gotovo svih ima u dovoljnom broju. Neke će stići ovih dana. Računa se da će naši građani za nabavku knjiga ove godine utrošiti blizu pedeset milijuna dinara. Nema sumnje, prilično veliki izdaci.

Prema podatku što smo ga dobili u Narodnoj knjižari, šibenski su za školske udžbenike i ostale potreštine do prije nekoliko dana utrošili oko trideset milijuna dinara. Knjiga gotovo svih ima u dovoljnom broju. Neke će stići ovih dana. Računa se da će naši građani za nabavku knjiga ove godine utrošiti blizu pedeset milijuna dinara. Nema sumnje, prilično veliki izdaci.

Prema podatku što smo ga dobili u Narodnoj knjižari, šibenski su za školske udžbenike i ostale potreštine do prije nekoliko dana utrošili oko trideset milijuna dinara. Knjiga gotovo svih ima u dovoljnom broju. Neke će stići ovih dana. Računa se da će naši građani za nabavku knjiga ove godine utrošiti blizu pedeset milijuna dinara. Nema sumnje, prilično veliki izdaci.

Prema podatku što smo ga dobili u Narodnoj knjižari, šibenski su za školske udžbenike i ostale potreštine do prije nekoliko dana utrošili oko trideset milijuna dinara. Knjiga gotovo svih ima u dovoljnom broju. Neke će stići ovih dana. Računa se da će naši građani za nabavku knjiga ove godine utrošiti blizu pedeset milijuna dinara. Nema sumnje, prilično veliki izdaci.

Prema podatku što smo ga dobili u Narodnoj knjižari, šibenski su za školske udžbenike i ostale potreštine do prije nekoliko dana utrošili oko trideset milijuna dinara. Knjiga gotovo svih ima u dovoljnom broju. Neke će stići ovih dana. Računa se da će naši građani za nabavku knjiga ove godine utrošiti blizu pedeset milijuna dinara. Nema sumnje, prilično veliki izdaci.

Prema podatku što smo ga dobili u Narodnoj knjižari, šibenski su za školske udžbenike i ostale potreštine do prije nekoliko dana utrošili oko trideset milijuna dinara. Knjiga gotovo svih ima u dovoljnom broju. Neke će stići ovih dana. Računa se da će naši građani za nabavku knjiga ove godine utrošiti blizu pedeset milijuna dinara. Nema sumnje, prilično veliki izdaci.

Prema podatku što smo ga dobili u Narodnoj knjižari, šibenski su za školske udžbenike i ostale potreštine do prije nekoliko dana utrošili oko trideset milijuna dinara. Knjiga gotovo svih ima u dovoljnom broju. Neke će stići ovih dana. Računa se da će naši građani za nabavku knjiga ove godine utrošiti blizu pedeset milijuna dinara. Nema sumnje, prilično veliki izdaci.

Prema podatku što smo ga dobili u Narodnoj knjižari, šibenski su za školske udžbenike i ostale potreštine do prije nekoliko dana utrošili oko trideset milijuna dinara. Knjiga gotovo svih ima u dovoljnom broju. Neke će stići ovih dana. Računa se da će naši građani za nabavku knjiga ove godine utrošiti blizu pedeset milijuna dinara. Nema sumnje, prilično veliki izdaci.

film

Smrt dolazi iz svemira

TALIJANSKI FILM. REŽIJA: PAOLO HEUSCH

Najnovija atomska i raketna naučna dostignuća u stanju su da pokrenu maštu u pravcu najfantastičnijih predviđanja događaja koja se mogu desiti u budućnosti. Takav je i ovaj kojeg je izmislila fantazija autora ovog filma. Pogrešno se služeći postignutim rezultatima ljudi su poremetili red u vasioni, te je zemlji zaprijetila neposredna opasnost od uništenja. Tada dolazi do zanimljivog paradoksa: spavaju je od toga ona ista oružja koja su bila namijenjena njenom uništenju. Film nosi u sebi izvjesnu humanitarnu poruku i opomenu, ali je ipak interesantnija njegova tehnička strana. Vrlo je uspješno nastojanje da prikaz te vizije budućnosti ispadne što vjerodostojniji, a originalni snimci iz raznih dokumentarnih filmova su vrlo vješto montirani, tako da se gledalac lako uklapa u ono fantastično zbivanje. Pojedine scene, naročito one pri kraju, zaista su spektakularne i sve se odvija u vrlo živom tempu. Bez sumnje jedan od naj-

interesantnijih naučno - fantastičnih filmova koje smo u zadnje vrijeme gledali.

Opasni put

DOMACI FILM. REŽIJA: MATE RELJA

Dvoje djece bježe iz logora u Sleskoj da bi iz Jugoslavije donijeli jabuke koje će učiniti da ozdravi njihova bolesna drugarica. Priča nevjerojatna, gotovo bajka. Ali i nije stvar u tome. Stvar je u ljepoti ljudskih osjećaja na koje nailazimo na njihovom dugom i opasnom putu, u svemu onom dobrom i plemenitom što je ipak postojalo u onom okrutnom vremenu mržnje, ubijanja i razaranja a što povezuje ljude različitih jezika, u jasnoj i nedvosmislenoj poruci koju priča nosi u sebi, a koju je film adekvatno oživotvorio i prenio na gledaoca. Ako Mati Relji želimo izreći pohvalu i priznanje za njegovo djelo, onda ćemo to najbolje ako kažemo da smo osjetili što je ovim filmom htio da kaže, više od toga on sigurno nije ni htio da postigne, a mislim da nije ni bilo potrebno. Toplina humanosti koja iz njega zrači zahvatila nas je i svaka hladna analiza dijelova i detalja mogla bi samo da naruši taj lijepi osjećaj. Uz sposobnost da se izražava čistim filmskim jezikom Mate Relja je pokazao i jaku senzibilnost, koja se očituje gotovo u svakoj sceni i svadom detalju filma. Posebno treba odati priznanje njegovom radu s glumcima amaterima s kojima je postigao odlične re-

zultate, osobito što se tiče malog nosioca glavne uloge. Poslije ovog nesumnjivog uspjeha, koji, usprkos Zlatnom lavu u Veneciji, kod nas ipak nije dovoljno istaknut, očekujemo da će se Mati Relji dati prilika da do kraja iznese svoje mogućnosti za koje vjerujemo da nisu male.

Lola

FRANCUSKI FILM. REŽIJA: JACQUES DEMY

Ništa se naročitog ne događa u ovom filmu, ništa što bi nas moglo jače uzbuditi i zanimali, sve je i previše jednostavno i svakidašnje i ono što bismo mogli istaći kao njegovu osnovnu vrijednost je neposrednost kojom je jedan isječak iz svakidašnje običnih ljudi sa njihovim ličnim problemima prenesen na filmsko platno. Subdine jedne prostodušne igračice, jednog nezaposlenog mladića, jednog američkog mornara i jedne četrnaestogodišnje šiparice momentalno se zapleta, da bi se brzo rasplele, ostavljajući svakom od njih doživljaj, koji će ostaviti jači ili slabiji trag u njihovom daljnjem životu. Trag koji će film ostaviti u gledaocima neće sigurno biti naročito jak, a zapamtiti će ga možda najviše zahvaljujući sjajnoj i dinamičnoj Anouk Aimee.

— b —

Jedno jutro u kancelariji suca za prekršaje

U ovom napisu, što je nastao jednog jutra u kancelariji suca za prekršaje, ništa nije izmišljeno. Jedino su ispuštena imena osoba koje su tog dana prodefilirale svijetlim prostorijama na drugom katu bivše kotarske zgrade.

Istinu govoreći, prijestupi što su ih počinili naši građani nisu neke teške naravi, ali baš zbog toga govore o našim »sitnim« pro-pustima, malim greškama, nesporazumima, svadama, vrijeđanjima, pa i tučnjavama. Ti prijestupi su isti mah i opomena kakvi ne bismo trebali biti kad bi bilo, vi e razumijevanja, tolerancije, čovječnosti.

To višenećuraditi, vjerujte!

Glavni akteri »nepotrebne guve« na Martinjskoj trojica su mladih ljudi. Sve se dogodilo je-rog kasnog večernjeg sata. Dru-tvance, njih desetak, proslavljaju je odlazak na drugi grad jednog ovog prijatelja. Uz razgovor i ča-icu, naravno.

Sve je teklo normalno, do skog isteka časa za usluge. Gosti u htjeli još piti, naručili su pi-vo. Konobar im, međutim, nije nio donijeti. To je revoltiralo ednog od gostiju, koji je uputio onobaru neke nepristojne rije-i. Konobar izjavljuje da ga je to avrijedilo i da se je htio s tom osobom obračunati, ali su se neki drugi umiješali. Konobar je htio napustiti dvoranu, ali mu je jedan z društva opalio šamar. Nastala je velika gužva, tučnjava. I sada konačnu riječ ima sudac za prekršaje.

Ma, družo suče, vidite vi tu ženu. Niti da me opomene, a svaki dan prolazi pokraj vrata, pokraj moje kuće, već me odmah tuži vama. Recite pravo, je li bilo ljepše da mi je rekla...

Tako veli jedan već postariji čovjek. Ponovio je to u pola sata barem pet puta. A krivac su obične krave, stoka jadna. Pustili je na pašu, a ona pasla i šetala, pa se približila i do vinograda. Ušla, unutra, veli tužiteljica, pobrstila oko 600 loza. Veliku je štetu učinila i treba da sve to krivac plati.

Krave su krive...

Optuženi, međutim, gotovo sve poriče. Nešto priznaje, ali, po njegovu mišljenju, mnogo toga je nadodano. Nije mu uopće jasno da se nešto takovo o njegovoj ličnosti i vladanju te večeri moglo napisati. Jer, veli: nisam bio pijan, bit ću malo protestirao, znate, imam za to svojih ličnih razloga.

Sto će sudac da presudi. To ćemo, vjerovatno, doznati do nekoliko dana.

Prema prijavi stvar se odvijala kako slijedi.

Jedne tople srpanjske večeri jedan naš građanin ušao je u gostionicu »7 Omelica« u predjelu Vanjski. Kako se veli: bio je pijan. Sjeo je, pijuckao, tu je bilo i stranih gostiju, nije im dao mira, pa su ga organi reda opomenu. Međutim, to nije koristilo. Nastavljao je kako je i počeo. E, onda su ga digli, i htjeli privedi u pritvor. Pošao je s njima, ali je zatim sjeo na sred ulice, počeo vikati, psovati, vrijeđati. Sakupila se gomila ljudi, znatiželjnika, pa su uredovni organi bili prisiljeni zvati pomoć svojih drugova. Došlo je policijsko auto i narušilac mira je odveden u pritvor. Sutradan je pušten, a prijava je prosljednica suca za prekršaje.

Ma, družo suče, vidite vi tu ženu. Niti da me opomene, a svaki dan prolazi pokraj vrata, pokraj moje kuće, već me odmah tuži vama. Recite pravo, je li bilo ljepše da mi je rekla...

Tako veli jedan već postariji čovjek. Ponovio je to u pola sata barem pet puta. A krivac su obične krave, stoka jadna. Pustili je na pašu, a ona pasla i šetala, pa se približila i do vinograda. Ušla, unutra, veli tužiteljica, pobrstila oko 600 loza. Veliku je štetu učinila i treba da sve to krivac plati.

Optuženi, međutim, gotovo sve poriče. Nešto priznaje, ali, po njegovu mišljenju, mnogo toga je nadodano. Nije mu uopće jasno da se nešto takovo o njegovoj ličnosti i vladanju te večeri moglo napisati. Jer, veli: nisam bio pijan, bit ću malo protestirao, znate, imam za to svojih ličnih razloga.

Sto će sudac da presudi. To ćemo, vjerovatno, doznati do nekoliko dana.

Prema prijavi stvar se odvijala kako slijedi.

Jedne tople srpanjske večeri jedan naš građanin ušao je u gostionicu »7 Omelica« u predjelu Vanjski. Kako se veli: bio je pijan. Sjeo je, pijuckao, tu je bilo i stranih gostiju, nije im dao mira, pa su ga organi reda opomenu. Međutim, to nije koristilo. Nastavljao je kako je i počeo. E, onda su ga digli, i htjeli privedi u pritvor. Pošao je s njima, ali je zatim sjeo na sred ulice, počeo vikati, psovati, vrijeđati. Sakupila se gomila ljudi, znatiželjnika, pa su uredovni organi bili prisiljeni zvati pomoć svojih drugova. Došlo je policijsko auto i narušilac mira je odveden u pritvor. Sutradan je pušten, a prijava je prosljednica suca za prekršaje.

Ma, družo suče, vidite vi tu ženu. Niti da me opomene, a svaki dan prolazi pokraj vrata, pokraj moje kuće, već me odmah tuži vama. Recite pravo, je li bilo ljepše da mi je rekla...

Tako veli jedan već postariji čovjek. Ponovio je to u pola sata barem pet puta. A krivac su obične krave, stoka jadna. Pustili je na pašu, a ona pasla i šetala, pa se približila i do vinograda. Ušla, unutra, veli tužiteljica, pobrstila oko 600 loza. Veliku je štetu učinila i treba da sve to krivac plati.

Optuženi, međutim, gotovo sve poriče. Nešto priznaje, ali, po njegovu mišljenju, mnogo toga je nadodano. Nije mu uopće jasno da se nešto takovo o njegovoj ličnosti i vladanju te večeri moglo napisati. Jer, veli: nisam bio pijan, bit ću malo protestirao, znate, imam za to svojih ličnih razloga.

Sto će sudac da presudi. To ćemo, vjerovatno, doznati do nekoliko dana.

Prema prijavi stvar se odvijala kako slijedi.

Jedne tople srpanjske večeri jedan naš građanin ušao je u gostionicu »7 Omelica« u predjelu Vanjski. Kako se veli: bio je pijan. Sjeo je, pijuckao, tu je bilo i stranih gostiju, nije im dao mira, pa su ga organi reda opomenu. Međutim, to nije koristilo. Nastavljao je kako je i počeo. E, onda su ga digli, i htjeli privedi u pritvor. Pošao je s njima, ali je zatim sjeo na sred ulice, počeo vikati, psovati, vrijeđati. Sakupila se gomila ljudi, znatiželjnika, pa su uredovni organi bili prisiljeni zvati pomoć svojih drugova. Došlo je policijsko auto i narušilac mira je odveden u pritvor. Sutradan je pušten, a prijava je prosljednica suca za prekršaje.

Ma, družo suče, vidite vi tu ženu. Niti da me opomene, a svaki dan prolazi pokraj vrata, pokraj moje kuće, već me odmah tuži vama. Recite pravo, je li bilo ljepše da mi je rekla...

On je to ipak radio

Ima razloga zašto radnici ne smiju za vrijeme posla uživati alkohol. Maligani brzo »udaraju u glavu« pa svašta može da se desi. Međutim, svatko tako ne misli. Nije mislio ni jedan naš građanin čija se kuća nalazi u nepo-

no je bilo došlo do međusobnih vrijeđanja. Pokucalo je, velim, na vrata, udarao pesnicom da mu se otvori. Onaj drugi već je bio pošao na spavanje. Probudilo ga je to snažno udaranje. Provirio je i vidio tko je.

Pustio ga u kuću i počastio vinom. Tako su malo vremena pričali. Onda je onaj što je došao počeo sa psovkama. Vlasnika kuće to je naljutilo. Zamolio je stranca da napusti njegovu kuću. On to nije htio. Nastao je »dvo-boj« riječima. Počelo je i međusobno udaranje. U jednom trenutku kućevlasnik je opazio da mu je žena krvava. Znači — i nju je, rekao je nehotice, udario gost. Kada je gost izbačen iz kuće, uzeo je kamen i razbio staklo na vratima. I sudac za prekršaje morao je rješavati još jedan slučaj.

Dvojica na jednog

Mjesto radnje: gostionica kraj kuglane.

Akteri: tri naša građanina.

Poprište obračuna: pločnik pokraj ležećeg nebodera.

Ponudio nas je da pijemo vino. Nismo pristali, jer smo već pili pivo. On se na to uvrijedio. Počeo nas je psovati. Mi se »nismo dali«. Nismo ga ni dotakli, ali se, eto, taj prepao i pobjegao vani. Iz daleka nas je izazivao i bacao na nas kamenje. Sto on misli tko smo mi? Ali, nismo se mnogo uzrujavali. Međutim, kada smo došli do »ležećeg« nebodera, a u to vrijeme nas je taj pratio, nismo mogli da ostanemo mirni. Onda je on napao mog brata. Sto on misli, da ću ja u tom slučaju ostati miran. Ne, to se ne može. Eto, tako smo se »malo« potukli. Dežurni milicionar nas je poveo u stanicu.

Obračun u pola noći

Taj »obračun« odigrao se otprilike ovako.

Negdje oko pola noći jedan suseljanin pokucao na vrata svog poznanika i zemljaka, jer su obojica doselili u naš kraj. Prethod-

Iz Prve stambene zajednice

komunalnog života, stambene zajednice postaju sve veća potreba naših građana. One, govoreći uopćeno i apstrahirajući izvjesne propuste, isključuju nadriobrt sa svim njegovim negativnim pojavama. Poprimajući tako pravo građanstva i tražeći najprikladnije putove povezivanja s interesom građana, stambene zajednice, što je i razumljivo, od izvjesnih bolesti. Naime, još uvijek ne posjeduju dobar dio sredstava za usluge, komuna im, vjerovatno iz objektivnih razloga, ne poklanja dovoljno pažnje itd.

U Prvoj stambenoj zajednici, pored ostalog, vele: od svog osnivanja u svibnju 1961. godine Općinska skupština dodijelila nam je milijun dinara na ime pomoći. Premalo, nastavljaju, za početak, pa ako tražite naše propuste, a njih ima, dobrim dijelom su uslovljeni baš time. Očekivala se i pomoć radnih organizacija, ali je ona izostala. Pa kako realizirati sve zamisli, kako ispuniti zadatke što su postavljene pred nas?

Međutim, Prva stambena zajednica ipak radi. Reklo bi se čak i veoma dobro. Između ostalog, u toj ustanovi postoje tri servisa: servis za tekuće održavanje zgrada stambenog fonda, administrativni koji obavlja usluge kućnim savjetima, te električarsko-mehaničarski servis. U svim tim servisima zaposleno je 27 osoba računajući i naučnike. Tako, recimo, u servisu za tekuće održavanje zgrada radi 8 soboličilaca, 3 zidara, 2 stolara i 3 vodoinstallera.

A posla uvijek mnogo. I mnogo novih narudžbi. Da je tako svjedoči i podatak da je u prvih šest mjeseci ove godine Prva stambena zajednica ostvarila promet od preko 15 milijuna dinara. Godišnjim planom predviđeno je da se realizira promet od oko 25 milijuna dinara. Upravo navedeno brojke gotovo sa sigurnošću se može tvrditi da će se godišnji plan osjetno prebaciti. Međutim, treba zabilježiti još nešto: od početka svog djelovanja do prvih dana 1963. ova stambena zajednica ostvarila je promet od oko 3 milijuna dinara. To znači da je u njenom djelovanju nastao snažan preokret na bolje.

Još nešto. Radi se, naime, o perspektivi te stambene zajednice, o njenim planovima. Predviđa se, između ostalog, otvaranje servisa za čišćenje zajedničkih prostorija i uređenje stanova. O tom se vode razgovori i u upravi Prve stambene zajednice vjeruju

kompletiranje bilo potrebno oko 3 milijuna dinara.

Ovom prilikom ne smije se zaboraviti jedna važna činjenica. Riječ je o interesiranju građana za rad stambenih zajednica. Tako one poprimaju svoja prava o-bilježja i na najboljem su putu da zadovolje njihove potrebe ipak neke posebne povezanosti kao da i nema. O radu stambenih zajednica rijetko se govori na zborovima birača i sastancima podružnica i mjesnih organizacija Socijalističkog saveza, iako bi bilo realno očekivati da se o njihovom radu raspravlja. No, možda dio krivice snose za to i same stambene zajednice koje bi trebale inicirati rasprave o svom djelovanju, nastojanjima i svim o-nim što ih još više može približiti najširem krugu građana. (B)

ŠIRI SE TRGOVINSKA MREŽA

Sibensko trgovinsko poduzeće »Sloga«, reklo bi se, našlo je svoju »specijalizaciju« u proširivanju trgovinske mreže našim područjima i to između Sibenika i Beograda, Sibenika i Zagreba, te na noćnoj autobusnoj pruzi između Splita i Ljubljane. I posljednja sezonska linija koja povezuje Sibenik sa Ljubljanom s polaskom u 10.30 sati bit će ukonata 15. o. m.

Prilikom obustavljanja noćne autobusne pruge na relaciji Split — Ljubljana, u Karlobagu je uprihčena mala svečanost koja je bila obilježena izmjenom cvijeta između vozača i konduktora autobusa Sibenikskog »Autotransporta« i ljubljanskog »Transporta«. Nakon što su se vozači toplu pozdravili, kola su se vratila u Ljubljanu, odnosno u Sibenik.

ti artikli koje je inače seljak bio primoran kupavati u gradu.

Poduzec »Sloga«, pored ostalih mjesta, ima svoje prodavaonice u Vodicama, Tijesnu, Betini, Zlari-ru, Prvic Luci i Rogoznici. Posljednja prodavaonica otvorena je početkom srpnja ove godine u Vodicama. Za uređenje te prodavaonice poduzeće je utrošilo oko 45 milijuna dinara. Prodavaonica pored ostalog raspolaže i rashladnim uređajima. To je omogućilo da mještani i mnogobrojni turisti mogu i u ljetnim mjesecima nabavljati inače pokvarljivu robu.

U »Sloginim« seoskim prodavaonicama radi uglavnom stručni ugostiteljski kadar. To je doprinijelo da se poboljša usluga. U tim prodavaonicama cijene su također umjerene. Poduzeće također vodi mnogo brige i o a-sortima robe.

U upravi tog kolektiva vele da će do narednog ljeta otvoriti još tri prodavaonice. U Vodicama će se otvoriti prodavaonica industrijske robe za koju će kolektiv utrošiti oko 3 milijuna dinara. Također se predviđa otvaranje jedne prodavaonice u Krapnju-Brodancu. U Primoštenu će se osposobiti opskrbni centar za prodavaonice za meso, prehrambenu robu i povrće. Računa se da će uređenje tog prodajnog objekta kolektiv »Sloga« stajati oko deset milijuna. (ir)

Bezimeni - Juraj Dalmatinac

Na trgu pred katedralom podignut je spomenik Jurju Dalmatinu, njenom graditelju. Spomenik je, da rečemo, sam po sebi za diskusiju. Lokacija, njegov smještaj, također. Međutim, pu-stimo to ovog trenutka. Jer, oni koji su sve to odobrili valjda se više razumiju.

Cijenjenom uredništvu pišemo zbog jednog drugog razloga. Riječ je o onome — što naši građani veoma često primjećuju: na podnožju tog spomenika nema nikakvog natpisa. Ne zna se tko je i zašto je to. Naravno, nije tako jer to je (valjda) uistinu stari dobroćudni Juraj, samo je to trebalo naznačiti. Trebalo je ispisati samo nekoliko slova koja bi dala slijedeće riječi: JURAJ DALMATINAC. Jer, drugovi nadležni, ako naš građanin zna da je to spomenik graditelja katedrale, to ne moraju znati ni domaći ni strani posjetioci Sibenika. To je, valjda, svakome jasno. Pa ako jeste, možda još uvijek ne bi bilo kasno da se uklešu te dvije riječi. (NP)

FRAJERI ILI TAKO NESTO

Mi stanari Ulice Jurja Dalmatina zgrade broj 2 upućujemo vam ovo pismo u želji da ga objavite. Da ga u novine stavite zbog jedne nama neprijatne stvari. Eto, neki mladići, dvadesetogodišnjaci, po trčali put pred ulazom u naše domove u noći oko jedanaest sati jedu lubenicu. Nije to ništa strašno, ali jest nešto drugo. Oni pola pobacaju po ulici, ispred vrata, a jedne su nam večeri jednu čitavu lubenicu razbili o vrata. Budući da se to uvijek događa u isto doba noći, a pri tom su i previše bučni, vjerujemo da do tih lubenica oni dolaze na nepošten način. Trebali bi možda i organi javnog reda da malo više pripaze na te madiće, koji nisu djeca, ali jesu ili su na putu da postanu najbezobrazniji frajeri. (VB)

gradske vijesti

KINEMATOGRAFI

»TESLA: premijera talijanskog filma — AMERIKA NOĆU — (do 15. IX)

Premijera češkog filma — ALBI BI NIJE DOVOLJAN — (16. i 17. IX)

»20. APRILA«: premijera njemačkog filma — TAJNA Y (do 12. IX)

Premijera američkog filma — PRICA S NASLOVNE STRANE — (13—17. IX)

DEZURNE LJEKARNE

Do 13. IX — I narodna — Ulica Božidara Petranovića.

Od 14—20. IX — II narodna — Ulica bratstva i jedinstva.

MATIČNI URED

ROĐENI

Goran, Dunke i Marice Mihailević; Zoran, Sime i Vere Sekulić; Ante, Stanka i Nedjeljke Budimir; Branka, inž. Slavka i Biserke Kursar; Spiro, Josipa i Karnele Jurić; Amalija, Mile i Marije Barišić; Marina, Radivoja i Ibone Bilač; Sonja, Ante i Kate Reljanović; Milan, Jere i Nediljke Ercegović; Ivica, Ante i Božice Dunat i Andrijana, Milana i Rajne Varl.

VJENCANI

Jahn Ivan, maš. tehničar — Kelava Zlatka, domaćica; Silov Stipano, pekar — Radović Marija, radnica; Zenić Josip, krojač — Jurković Vica, službenik i Erceg Josip, radnik — Erceg Davorka, domaćica.

MALI OGLASNIK

PRODAJE SE TROSOBNI STAN sa dvorištem i podrum u Sibeniku sve useljivo. Za informacije obratiti se u Upravi lista.

Sibenik

sličice

O čistoći je riječ. Zapravo — o nečistoći. Pogledajte, uzmimo samo to, okolju »bobis-sladoleda« što je smješten poviše hotela »Krke«. U onom malom dijelu raslinja, iza leđa mlade prodavačice, mogla bi se sakupiti čitava vreća papira: škartoci, prazne kutije od cigareta, pročitane novine i tome slično. Čistoća — vjerovatno tu nije odavno zavrnila. To čistači očito nisu učinili, ali su građani — uradili svoje. Nema šta, zbilja se brinemo da nam grad izgleda ljepše.

Ljeto je, vrijeme lubenica i one se prodaju u glavnom na tržnici. Građani ih kupuju same i na »fete«. To je novi izum »lubenaša« — tako se brže prodaje artikal. Međutim, uza svu praktičnost to je donijelo i nešto lošeg. Komadi dinje — za deset, dvadeset dinara kupljeni — odmah se konzumiraju. Sjemenke se ostavljaju, otre-saju na pločnik. Veoma je interesantno kako još uvijek nitko od naših građana nije slo-mio nogu. No, možda još ima vremena i za to.

Ako pogledate pojedina »iz-ložbena« mjesta u našem gradu (mjestu gdje se lijepe plakati) imat ćete prilike vidjeti »divne« stvari. Radi se o plakatima koji najavljuju neku priredbu što je održana prije, možda, dva mjeseca. Takvih primjera ima mnogo. Zanima nas: tko se brine da i na tim mjestima vlada neki bar minimalni red? Možda i griješimo, ali nam se čini: nitko!

Prolazi za pješake, one bijele linije na našim ulicama, jasno, postoje iz sasvim opravdanih razloga. Nisu te crte ničiji hir, one su tu prije svega zbog građana. Ali građani hodaju svukud. Prijelazi za pješake u-praksi, u stvari, i ne postoje. Čudan neki nered, čudna neka navika, koje se, ruku na srce, možemo lako otrešti. Jedno-stavno, prelazimo ulicu na mjestima gdje je to naznače-no.

Pisma uredništvu

Bezimeni - Juraj Dalmatinac

FRAJERI ILI TAKO NESTO

MALI OGLASNIK

PRODAJE SE TROSOBNI STAN

naši ljudi

U jednoj tihoj i pomalo mračnoj prostoriji uz Gradsu biblioteku srijedom poslijepodne i nedjeljom ujutro možete zateći grupe ljudi nagnute nad stolovima. Po godinama starosti razlika je velika, ima ih od pionira do penzionera, ali to im uopće ne smeta. Postoji nešto što ih sjedinjuje, to su — marke. I kao što sigurno pretpostavljate, riječ je o Filatelističkom društvu u Šibeniku koje postoji i uspješno djeluje već čitav niz godina. Broj njegovog članstva svake se godine povećava i sve više okuplja pionira i omladinaca, koji kroz sakupljanje maraka žele da prošire svoje znanje i steknu prijatelje širom svijeta. Članova sada ima preko 70, naročito mnogo ima pionira. Tako, na primjer, samo iz Pete osnovne škole ima ih preko 20. Ali treba imati na umu da oni nisu postali filatelisti preko noći. To je rezultat dugotrajnog i nesebičnog zalaganja njihovog učitelja i pasioniranog filateliste MILJENKA SIMIČEVIĆA.

40 GODINA S MARKAMA

Nije tako jednostavno vraćati se unatrag i prisjećati se početaka, ali to drug Miljenko rado čini. Sjeća se jednog posve običnog gimnazijskog dana iz 1925. godine. Dva njegova druga iz VI razreda gimnazije pokazala su mu nekoliko južnoameričkih markica i zapitali su ga da li bi se htio baviti filatelijom. Za početak su mu poklonili nekoliko komada... I tako je počelo. Gotovo četrdeset godina neprekidnog života sa markama, posvećujući im mnogo slobodnog vremena i sredstava, ali nikada ne zaboravljajući svoje obaveze. Jer ovaj neumorni filatelista je otac četvero djece i omiljeni član svoje ustanove.

Dok sam razgledao marke nisam mogao a da se ne zainteresiram za poneke detalje. Naročito me je zanimalo kako održava korespondenciju s tolikom brojem filatelista. Odgovor je bio vrlo jednostavan:

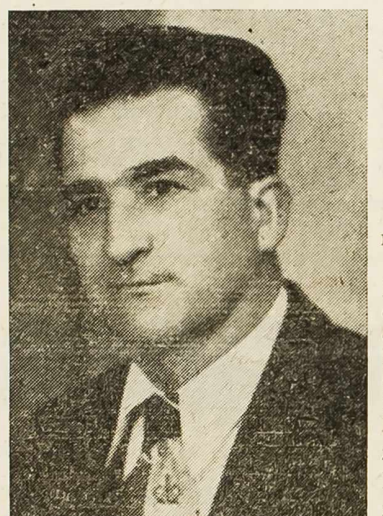
— Treba imati strpljenja, voliti marke i znati jezike. Ja se dopisujem na francuskom, talijanskom, njemačkom i engleskom jeziku...

Za marke treba neobično mnogo vremena i vjerojatno će svakoga iznenaditi, ali drug Simičević ima i još nekoliko pasija. Strastveni je šahista, enigmata, a u posljednje vrijeme i numizmatičar. I kada se sve to sabere mora se postaviti pitanje: otkud ovom čovjeku toliko vrijeme? Odgovorit će teško, ali on ga svakako nalazi.

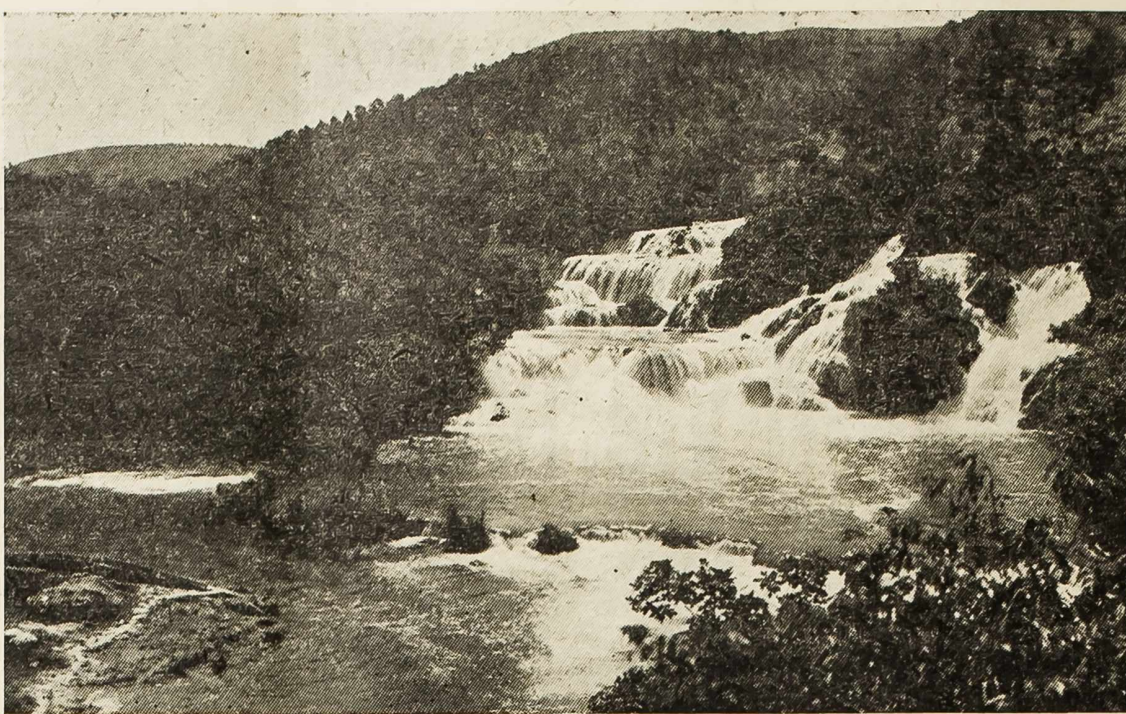
Inače, kao otac i filatelista, Miljenko je neobično zadovoljan što se njegov sin Ante, osnovac, već uvelike zainteresirao za marke i što obećava da će poći očevim stopama.

Dok mi je pokazivao kolekcije maraka i koverata lice mu je bilo ozareno nekom posebnom vrstom ponosa. Uostalom, za to ima i razloga. Otkada se bavi filatelijom drug Simičević je kompletirao generalne kolekcije maraka SSSR, Italije, Čehoslovačke, Poljske, skandinavskih zemalja, Portugala, Vatikana, Francuske, Austrije, SAD, Kolumbije, Argentine, Australije, Kine, Indije, Indonezije, Izraela, Jugoslavije i OUN. Također je kompletirao i tematske zbirke iz životinjskog svijeta, brodova, željeznice, narodne nošnje, prirodne i 100-godišnjicu maraka. Možda od poneke kolekcije nedostaje primjerak ili dva, ali i to će se brzo nadoknaditi kupovinom ili razmjenom. Naime, od 1950. godine on vrši intenzivnu razmjenu sa velikim brojem jugoslavenskih filatelista. Također je u stlanoj vezi sa preko 20, a u povremenoj sa oko 50 stranih sakupljača maraka. Član je i preko deset internacionalnih klubova. Na njegovom radnom stolu upravo sam bio zatekao bilten koje su mu poslali filatelistički klubovi »ORIENT + OCCIDENT« iz Izraela, »INDERA« iz Gwaliora u Indiji, »REALITIONS et AMITIES« iz Ostenda u Belgiji i još nekoliko drugih.

Kako sam kaže, karijeru filateliste započeo je sakupljajući isključivo rabljene marke. Ali kako se otprilike od 1930. godine sve više traže i čiste marke, Miljenko danas sakuplja i jedne i druge. Njegovu kolekciju teško bi bilo pregledati za nekoliko dana, a isto tako i izbrojiti. Čak ni sam vlasnik više ne zna tačan broj primjeraka, smatra da ih ima oko 10.000. Među tim velikim mnoštvom ima i priličan broj vrlo vrijednih maraka. Vlasniku se od kolekcija najviše sviđaju pored naših, francuske marke i one koje su posvećene 100-godišnjici maraka.

Miljenko Simičević

Putne zabilješke

Zapeko »zvizdan«. Obliveni znojem drdamo se olinjalim autobusom, po toj uskoj, džombastoj i prašnjavoj cesti do Skradinskog buka, nadaleko čuvenog. Vučemo se tako, u prepunom autobusu šibeškog poduzeća koji poštuje satnice, ali nikako da se sprijetelji i putnicima, umornim već na pola puta, iznerviranim pomalo i začuđenim, kako to da nitko ne učini nešto da ovo putestvije bude nekako bliže i lagodnije. Pa kada se odlijepismo od Lozovca, i tu iskrasimo dvojicu, trojicu domaćih što se iz grada sjatilo nekako čudno i zarana, nastavimo lošim putem. Zavaljeni u sjedala koja nas odbacuju, jedva dočekasmo kraj putovanja što ne potraje duže od jednog sata, ali izmučeni, izmo-

miran tok. Ne baš brojni kupaći razmilješe se uzduž i postrance, skanjivajući se da zagaze u tu hladno - prijatnu čistotu, što ledi zube i sili da je piješ do iznemoglosti.

Iznad centrale, na putu koji vodi u dolinu gdje se raspeo drveni most, grupica Slovenaca zadržljivo raspituje očima taj dar star već koliko stoljeća. Malo podalje četveročlana obitelj iz Zrenjanina posjela na hridić, a dalekozor obilazi oznojene ruke da se nabode nad čeznutljive oči.

— Slikaj me tatice — moli mala Jovana svog oca službenika, što se otišuo po treći put na more, pa nehaljno uzimlje fotoaparata koji se nonšalantno klati niz očevo rame, ispuvan već pomalo. Pa uzalud sva uvjerenja da će biti još škljocanja, jer malena nikako da se okani, te ne preosta ništa drugo nego da Petar još jednom ispuni dječju nezasiťnu željicu.

Pred lijepo uređenim restoranom mnogo stolova, ali malo slobodnih stolica. Ipak dočekas-

mo da malo posjednemo kraj te prijatne buke u hladu, uz bocu pive što naide s brzim i uslužnim konobarom.

— Mnogo je gostiju — rekosmo.

— Gotovo da je svaki dan ovako. Neka. Umori se, ali ništa naide noć pa i toga nestane. Reče to pa se nasmiješio, profesionalno pomalo, te dodajući »a ko vam što zatreba, zovnite« otča prema restoranu u čijem predvorju zijevaju prazne stolice. A na platou, dolje, rekosmo, gužva. Uživaju izletnici u ovom lijevom kraljiku što ga priroda uredi mnogo više pa da te zapljusne čisto-suzna voda, što mami i zove u zagrljaj, koji tu i nije moguć, već nekoliko stotina metara niže, gdje se sve žuborenje slije u

Spuštamo se niz strmo stepenište, prema mostiću što veže dvije obale. Silazimo oprezno. Osvrćemo se oko sebe. U brežuljkastim hridima vidljivi su travogvi vode što sada tuda ne otiče. Ugasi je ljetu, pa se smeđesivo kamenje nekako smežuralo i pritajilo za zimske naplave.

— Ove je godine za august dosta vode — veli nam jedan sredovječni radnik iz centrale. Dru-gih godina zna biti mnogo manja. A da vidite kako samo u proljeće nahrupi. Rukne tada pa se razlije kao da hoće da nadoknadi ljetno mirovanje.

Pomislimo tada: a šta li su slapovi tek zimi.

A dolje ispod stare crkvice nekoliko šatora. Uglavnom Nijemci. Nanijeli odnekle drva pa

DO SLAPOVA KRKE I NATRAG

reni kao da putovasmo do Mjeseca. Kada dodosmo, strmim i opakim putem, konačno na domak cilju, uvidjesmo da je autobus čitav, a točkovi na mjestu, samo lica putnika začudo, zelenkasta, što jedva dočekaše da prestane to drndakanje i cvilenje kočnica. Ne upitamo ništa šoferu, ali zacijelo već oguglao na ta poskakanjiva i ne bi kazao ništa drugo no što reče čas nakon zaustavljanja:

— Eto, dodosmo, a mi opet polazimo u pet sati poslije podne, pa ko hoće može s nama.

Pa se na to dobroćudno nasmiješio kao pravdajući se, iako za ništa nije kriv. Samo cesta.

A pred nama zabučile se pjenice, pa na sve ubrzo zaboravismo. Sidosmo bliže dok nam uši prijatno ne zaglušile od te buke što već stoljećima lebdi nad ovim krajem i čuje se, mogo kilometra daleko. Prijatna što neko reče, s osmijehom, zadovoljni konačno. Željicu.

Pred lijepo uređenim restoranom mnogo stolova, ali malo slobodnih stolica. Ipak dočekas-

miran tok. Ne baš brojni kupaći razmilješe se uzduž i postrance, skanjivajući se da zagaze u tu hladno - prijatnu čistotu, što ledi zube i sili da je piješ do iznemoglosti.

Iznad centrale, na putu koji vodi u dolinu gdje se raspeo drveni most, grupica Slovenaca zadržljivo raspituje očima taj dar star već koliko stoljeća. Malo podalje četveročlana obitelj iz Zrenjanina posjela na hridić, a dalekozor obilazi oznojene ruke da se nabode nad čeznutljive oči.

— Slikaj me tatice — moli mala Jovana svog oca službenika, što se otišuo po treći put na more, pa nehaljno uzimlje fotoaparata koji se nonšalantno klati niz očevo rame, ispuvan već pomalo. Pa uzalud sva uvjerenja da će biti još škljocanja, jer malena nikako da se okani, te ne preosta ništa drugo nego da Petar još jednom ispuni dječju nezasiťnu željicu.

Pred lijepo uređenim restoranom mnogo stolova, ali malo slobodnih stolica. Ipak dočekas-

mo da malo posjednemo kraj te prijatne buke u hladu, uz bocu pive što naide s brzim i uslužnim konobarom.

— Mnogo je gostiju — rekosmo.

— Gotovo da je svaki dan ovako. Neka. Umori se, ali ništa naide noć pa i toga nestane. Reče to pa se nasmiješio, profesionalno pomalo, te dodajući »a ko vam što zatreba, zovnite« otča prema restoranu u čijem predvorju zijevaju prazne stolice. A na platou, dolje, rekosmo, gužva. Uživaju izletnici u ovom lijevom kraljiku što ga priroda uredi mnogo više pa da te zapljusne čisto-suzna voda, što mami i zove u zagrljaj, koji tu i nije moguć, već nekoliko stotina metara niže, gdje se sve žuborenje slije u

Spuštamo se niz strmo stepenište, prema mostiću što veže dvije obale. Silazimo oprezno. Osvrćemo se oko sebe. U brežuljkastim hridima vidljivi su travogvi vode što sada tuda ne otiče. Ugasi je ljetu, pa se smeđesivo kamenje nekako smežuralo i pritajilo za zimske naplave.

— Ove je godine za august dosta vode — veli nam jedan sredovječni radnik iz centrale. Dru-gih godina zna biti mnogo manja. A da vidite kako samo u proljeće nahrupi. Rukne tada pa se razlije kao da hoće da nadoknadi ljetno mirovanje.

Pomislimo tada: a šta li su slapovi tek zimi.

A dolje ispod stare crkvice nekoliko šatora. Uglavnom Nijemci. Nanijeli odnekle drva pa

Druga savezna nogometna liga U gostima po običaju „Maribor“ - Šibenik 2:0 (1:0)

Igralište u Mariboru. Gledalaca 5000. Sudac: Dorđević iz Beograda. Strijelci: Kovač u 30. i Arnejčić u 72. minuti.

Maribor: Vabić, Jovanović, Tolić, Čeh, Grubišić, Prosen, Marković, Gajšek, Arnejčić, Pirc, Kovač.

Šibenik: Sirković, Marenci, I. Ijadica, Stošić, Miljević, Zepina, Marinić, Orošnjak, Stanišić, Aralica, Rora.

»Šibenik« je imao više šansa u prvom, a »Maribor« u drugom poluvremenu. Već u petoj minuti, gosti su propustili povesti 1:0, jer je Orošnjak udarac sa 11 m, iako je bio precizan, uspio obraniti domaći vratar. Do 15. minute Orošnjak i Marinić ponovo su promašili dvije stopostotne šanse. U protunapadu Sirković je uspješno zaustavio jedan napad Mariborčana i lakše ozljeđen ostao je u igri do kraja. U 20. minuti Rora je bio u prilici da tuče, ali je Vabić bio na mjestu. Domaći su ipak u 30.

minuti prvi povelj golom Kovača. Nastavak igre protekao je u naizmjeničnim napadima, a posljednjih 20 minuta domaćini su bili nešto bolji i u tom razdoblju povisili omjer na 2:0. Kod »Šibenika« su se istakli osim Sirkovića, Miljevića i Rora. Prema šansama i prikazanom nogometu »Šibenik« je zaslužen izborio jedan bod.

REZULTATI IV KOLA

Maribor — Šibenik 2:0, Varteks — Olimpija 1:0, Slavonija — Lokomotiva 2:2, BSK — Celik 1:3, Sloboda — Istra 2:0, Famos — Bosna 2:1, Zagreb — Borac 3:1, Sparta — Borovo 2:0.

PAROVI V KOLA

Šibenik — BSK, Borovo — Varteks, Borac — Sparta, Bosna — Zagreb, Istra — Famos, Celik — Sloboda, Lokomotiva — Maribor, Olimpija — Slavonija, Maribor

Regata „Dan pomorstva“

Tradicionalni jedriličarska regata »Dan pomorstva« što je održana u nedjelju u čast 21-godišnjice JRM u šibenskoj luci odvi-

TABLICA	
Celik	4 4 0 0 7:2 8
Sloboda	4 3 1 0 14:8 7
Maribor	4 3 0 1 10:2 6
Zagreb	4 3 0 1 8:3 6
Olimpija	4 2 0 2 6:4 4
Sparta	4 1 2 1 6:4 4
Borac	4 2 0 2 9:9 4
Šibenik	4 2 0 2 6:7 4
Famos	4 1 2 1 5:7 4
Istra	4 2 0 2 6:9 4
Lokomotiva	4 1 1 2 6:8 3
Borovo	4 1 1 2 6:8 3
Varteks	4 1 1 2 3:5 3
BSK	4 1 0 3 8:9 2
Slavonija	4 0 1 3 5:9 1
Bosna	4 0 1 3 3:12 1

ja se u promjenljivim vremenskim okolnostima. Tu interesantnu priredbu na vodi pratio je velik broj naših građana. Učestvovali su jedriličarski klubovi: »Zal« iz Betine, »Val« iz Šibenika i organizator ove regate jedriličarski klub »Mornar« iz Šibenika sa 28 jedrilica i 54 člana posade. Priredba je održana pod pokroviteljstvom Odbora za proslavu 21-godišnjice JRM.

U jedrilici klase »STAR« prva je stigla na cilj »Goranka« (»Mornar«) s kormilarom Aras Andrijom i mornarom Seneta Milom. Na drugo mjesto plasirala se jedrilica »Regulus« (»Mornar«) s kormilarom Tomislavom Balinom i mornarom Dragom Arasom. U ovoj klasi konkurencija je ujedno bila najoštrije.

U klasi »L 5« prva je jedrilica »Liljana« s kormilarom Pendžer Damirom iz jedriličarskog kluba »Mornar«. U klasi »Olimpijska« jola« prvi je Ljubo Zajc iz »Mornara«. U klasi »Šljuka« prvo mjesto pripalo je klubu »Val«, a u klasi »Kadet« prvi je stigao Vuković. U klasi »Mornar« prvi je kovniko iz šibenskog »Mornara« T. Balin

DOŠK - „SOLIN“ 1:1 (0:0)

Domaća navala nije bila efikasna

Igralište na Podvornici. Gledalaca oko 500. Sudac Stankovski (SPLIT). Strijelci: u 60. minuti Gruica za »Solin«, a M. Nakić u 83. za Došk.

Došk: Bilić, T. Ožegović, S. Kravar, Duilo, M. Nakić, Kovačević, Bjegović, Braica, Čular, B. Kravar, Hamer.

Solin: Bižaca, Vidan, Milišić, Ninčević, Vukšić, Ivančić, Benčić, Gruica, Ivšek, Fredović.

Nije potrebno navoditi sve utrošene Došk-ove šanse da se ilustrira neefikasnost njegove navale. Dovoljan je podatak da u 40. minuti Braica nije bio u stanju da iskoristi jedanaesterac.

»Grogirani Došk izjednačio je u 83. minuti. Bjegović je iznimno vrlo dobro tukao kornar, a najbolji igrač domaćih M. Nakić neobranjivo je poslao loptu glavom u lijevi gornji ugao.

U ovoj oštroj igri u kojoj su domaći bili bliži pobjedi istakli su se kod »Solina« Bižaca i Gruica, a kod Došk-a M. Nakić.

Sudac Stankovski dobro je vodio susret. (c) Do Slapove

Oglašujte u „Šibenski list“